

ด่วนที่สุด

ที่ ปน ๐๐๒๓.๓/ว ๒๕๖๕



ศาลากลางจังหวัดปัตตานี
ถนนเดชา ปน ๙๔๐๐๐

พ. พศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง การดำเนินมาตรการเพื่อความปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี นายกเทศมนตรีเมืองปัตตานี
และนายกเทศมนตรีเมืองตะลุบัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๖.๓/ว ๓๕๓๕

ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่าได้พิจารณาเห็นว่า ปัจจุบันภัยหรือสิ่งคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในสถานศึกษามีหลายรูปแบบ เช่น ภัยจากธรรมชาติ ภัยจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ภัยจากความรุนแรง ภัยจากการกลั่นแกล้งรังแก (Bully) ภัยจากยาเสพติด ฯลฯ ซึ่งภัยดังกล่าวมีผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้และคุณภาพการศึกษา ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ในสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย และเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) จึงได้ออกแบบการดำเนินมาตรการเพื่อความปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (5Ps) โดยนำแนวทางการจัดการภัยพิบัติโดยอาศัยชุมชนเป็นฐานมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสถานศึกษาพิจารณาดำเนินมาตรการเพื่อความปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามขั้นตอน 5Ps เพื่อป้องกันความเสี่ยงและเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยต่าง ๆ ตามบริบทและความเหมาะสม ดังนี้

๑. การประเมินความเสี่ยงล่วงหน้า (Pre Risk-Assessment) โดยให้มีการประเมินความเสี่ยงทุกมิติได้แก่

(๑) ความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพแวดล้อมในโรงเรียน เช่น สภาพของอาคารเรียนเก่าทรุดโทรม อยู่ระหว่างการก่อสร้าง สภาพโต๊ะเรียน เก้าอี้ สนาม บ่อน้ำ สระน้ำ เครื่องเล่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ

(๒) ความเสี่ยงที่เกิดจากตัวนักเรียน เช่น การเล่นต่อสู้กัน การหยอกล้อกลั่นแกล้ง (Bully) การเล่นปืนปาย รวมถึงการประเมินความเสี่ยงของนักเรียนรายบุคคลที่มีสภาพจิตใจหรือสภาพร่างกายที่ไม่ปกติ เป็นโรคซึมเศร้า มีอาการเจ็บป่วย หรือมีโรคประจำตัว

(๓) ความเสี่ยงที่เกิดจากกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การทดลองวิทยาศาสตร์ที่ใช้สารเคมี อุปกรณ์กีฬาและกิจกรรมนันทนาการ

(๔) ความเสี่ยงที่เกิดจากภัยอื่น ๆ เช่น อุบัติเหตุจากอัคคีภัย การเกิดอุบัติเหตุจากการใช้ไฟฟ้า อุบัติเหตุจากการจราจรในโรงเรียน หรือภัยจากบุคคลภายนอกที่ไม่ประสงค์ดี

๒. การวางแผน (Planning) โดยให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านความปลอดภัยระดับสถานศึกษา ร่วมกับภาคีเครือข่าย เช่น กรรมการสถานศึกษาหรือผู้แทนชุมชนในพื้นที่เพื่อดำเนินงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ระบุตัวผู้ประสานงานหลักทั้งในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระดับสถานศึกษา จัดทำแผน มาตรการความปลอดภัยของสถานศึกษา จัดทำแผนเผชิญเหตุหรือกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการ หรือระงับเหตุ ประสานงานกับหน่วยงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยท้องถิ่น เพื่อจัดให้มีการซ้อมแผนเผชิญเหตุ

/อย่างต่อเนื่อง...

อย่างต่อเนื่อง และจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคล หน่วยงานพร้อมทั้งหมายเลขโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ นายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สถานีตำรวจ สายตรวจ กองป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โรงพยาบาล หน่วยกู้ภัย

๓. การป้องกัน (Prevention) ให้มีการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของสถานศึกษา ให้มีความปลอดภัย กวดขัน ตรวจสอบการเข้า - ออก ของบุคคลภายนอกที่จะเข้าสถานศึกษา และเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร เครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ พร้อมรับสถานการณ์ความไม่ปลอดภัยอยู่เสมอ เช่น การจัดเวรรักษาความปลอดภัย การติดตั้งกล้องวงจรปิด สัญญาณเตือนภัย สร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเฝ้าระวัง ประสานความช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหา มีการบันทึกสำรวจค้นหาพื้นที่เสี่ยงที่อาจมีเพิ่มขึ้น เพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไข

๔. การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดภัย (Provide knowledge) โดยการจัดทำสื่อในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดภัยต่าง ๆ แก่นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครอง จัดการอบรมให้ความรู้ สร้างความตระหนักและจัดการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุเพื่อฝึกทักษะในการเอาตัวรอด

๕. การแสวงหาความร่วมมือภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (Partnership) เพื่อพิจารณาเยียวยา ช่วยเหลือฟื้นฟูจิตใจผู้ประสบเหตุอย่างรวดเร็วทันทั่วทั้งที่หลังเกิดเหตุ
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป สำหรับอำเภอขอให้แจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานในสังกัดดำเนินการด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยตรี

(ตระกูล ไทธรรม)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทร. ๐๙๓-๓๓๖๐๔๔ ต่อ ๑๐๕

โทรสาร ๐๙๓-๓๓๖๕๘๑

ควนที่สุด

สจ. ปัตตานี
รับที่ ๑๔๒๙
วันที่ ๐๓ พ.ย. ๒๕๖๕
เวลา ๐๙.๐๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง การดำเนินมาตรการเพื่อความปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารรวมความรู้เกี่ยวกับภัยและการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดภัย

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ปัจจุบันภัยหรือสิ่งคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในสถานศึกษามีหลายรูปแบบ เช่น ภัยจากธรรมชาติ ภัยจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ภัยจากความรุนแรง ภัยจากการกลั่นแกล้งรังแก (Bully) ภัยจากยาเสพติด ฯลฯ ซึ่งภัยดังกล่าวมีผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้และคุณภาพการศึกษา ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ในสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย และเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) จึงได้ออกแบบการดำเนินมาตรการเพื่อความปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (5Ps) โดยนำแนวทางการจัดการภัยพิบัติโดยอาศัยชุมชนเป็นฐานมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา และขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสถานศึกษาพิจารณาดำเนินมาตรการเพื่อความปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามขั้นตอน 5Ps เพื่อป้องกันความเสี่ยงและเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยด้านต่าง ๆ ตามบริบทและความเหมาะสม ดังนี้

๑. การประเมินความเสี่ยงล่วงหน้า (Pre Risk-Assessment) โดยให้มีการประเมินความเสี่ยง
ทบทวน ได้แก่

(๑) ความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพแวดล้อมในโรงเรียน เช่น สภาพของอาคารเรียนเก่าทรุดโทรม อยู่ระหว่างการก่อสร้าง สภาพโต๊ะเรียน เก้าอี้ สนาม บ่อน้ำ สระน้ำ เครื่องเล่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ

(๒) ความเสี่ยงที่เกิดจากตัวนักเรียน เช่น การเล่นต่อสู้กัน การหยอกล้อกลั่นแกล้ง (Bully) การเล่นป็นปาย รวมถึงการประเมินความเสี่ยงของนักเรียนรายบุคคลที่มีสภาพจิตใจหรือสภาพร่างกายที่ไม่ปกติ เป็นโรคซึมเศร้า มีอาการเจ็บป่วย หรือมีโรคประจำตัว

(๓) ความเสี่ยงที่เกิดจากกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การทดลองวิทยาศาสตร์ที่ใช้สารเคมี
อุปกรณ์กีฬาและกิจกรรมนันทนาการ

(๔) ความเสี่ยงที่เกิดจากภัยอื่น ๆ เช่น อุบัติเหตุจากอัคคีภัย การเกิดอุบัติเหตุจากการใช้ไฟฟ้า
อุบัติเหตุจากการจราจรในโรงเรียน หรือภัยจากบุคคลภายนอกที่ไม่ประสงค์ดี

๒. การวางแผน (Planning) โดยให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านความปลอดภัยระดับสถานศึกษาร่วมกับภาคีเครือข่าย เช่น กรรมการสถานศึกษาหรือผู้แทนชุมชนในพื้นที่เพื่อดำเนินงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ระบุตัวผู้ประสานงานหลักทั้งในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระดับสถานศึกษา จัดทำแผน มาตรการความปลอดภัยของสถานศึกษา จัดทำแผนเผชิญเหตุหรือกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการหรือระงับเหตุ ประสานงานกับหน่วยงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยท้องถิ่น เพื่อจัดให้มีการซ้อมแผนเผชิญเหตุอย่างต่อเนื่อง และจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคล หน่วยงานพร้อมทั้งหมายเลขโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานีตำรวจสายตรวจ กองป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงพยาบาล หน่วยกู้ภัย

/๓. การป้องกัน ...

๓. การป้องกัน (Prevention) ให้มีการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของสถานศึกษา ให้มีความปลอดภัย กวดขัน ตรวจสอบการเข้า - ออก ของบุคคลภายนอกที่จะเข้าสถานศึกษา และเตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร เครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ พร้อมรับสถานการณ์ความไม่ปลอดภัยอยู่เสมอ เช่น การจัดเวรรักษา ความปลอดภัย การติดตั้งกล้องวงจรปิด สัญญาณเตือนภัย สร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการเฝ้าระวัง ประสานความช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหา มีการบันทึกสำรวจค้นหาพื้นที่เสี่ยงที่อาจมีเพิ่มขึ้น เพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไข

๔. การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดภัย (Provide knowledge) โดยการจัดทำสื่อ ในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดภัยต่าง ๆ แก่นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครอง จัดการอบรมให้ความรู้ สร้างความตระหนักและจัดการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุเพื่อฝึกทักษะ ในการเอาตัวรอด

๕. การแสวงหาความร่วมมือภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (Partnership) เพื่อพิจารณาเยียวยา ช่วยเหลือ พื้นที่จิตใจผู้ประสบเหตุอย่างรวดเร็วทันทั่วถึงที่หลังเกิดเหตุ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ



(นายขจร ศรีชวโนทัย)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น

กลุ่มงานส่งเสริมการจัดการศึกษาท้องถิ่น

โทร. ๐๒-๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๕๓๑๒

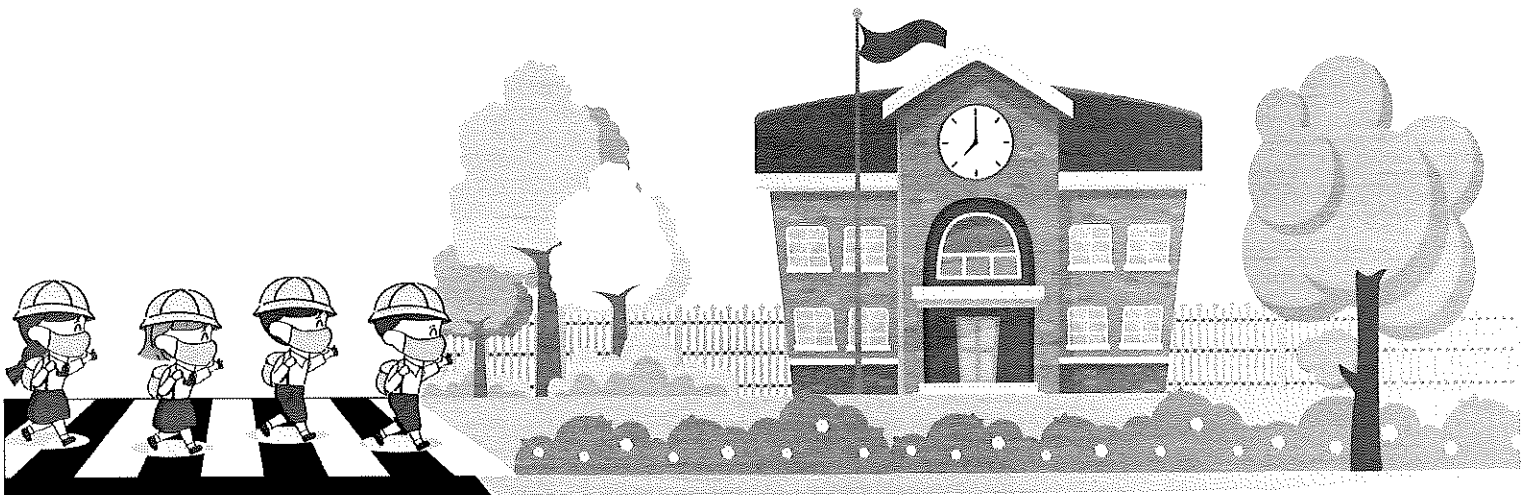
โทรสาร ๐๒-๒๔๑-๙๐๒๑-๓ ต่อ ๒๑๘

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@dla.go.th



เอกสารรวมความรู้ เกี่ยวกับ ภัยและการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดภัย

กองส่งเสริมและพัฒนากิจการศึกษาท้องถิ่น
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กระทรวงมหาดไทย



เอกสารรวมความรู้เกี่ยวกับภัยและการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดภัย

ประกอบด้วย

1. แนวทางการดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษา
 สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. การเอาตัวรอดในเหตุการณ์
3. การป้องกันภัยจากยาเสพติด
4. การป้องกันและรับมือภัยจากการบูลลี่ (Bully)
5. การป้องกันการถูกคุกคามทางเพศ (Sexual Harassment)
6. การป้องกันภัยที่เกิดจากรถรับ-ส่งนักเรียน
7. การป้องกันภัยจากดินถล่ม
8. การป้องกันภัยจากแผ่นดินไหว
9. การป้องกันภัยจากไฟฟ้า
10. การป้องกันภัยจากภัยแล้ง
11. การป้องกันภัยจากภัยหนาว
12. การป้องกันภัยจากวาตภัย
13. การป้องกันภัยจากอุทกภัย
14. การป้องกันภัยจากสึนามิ
15. การป้องกันภัยจากอัคคีภัย
16. การป้องกันภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย
17. การป้องกันภัยจากอุบัติเหตุทางถนน

แนวทางการดำเนินงาน ความปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การประเมินความเสี่ยงล่วงหน้า (Pre Risk-Assessment)

- ความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพแวดล้อมในโรงเรียน เช่น สภาพของอาคารเรียนเก่าทรุดโทรม สภาพโถงเดิน ทางเดิน สนาม บ่อน้ำ เครื่องเล่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ
- ความเสี่ยงที่เกิดจากตัวนักเรียน เช่น การเล่นต่อสู้กัน การหยอกล้อกลั่นแกล้ง (BULLY) การเล่นปืนปาย รวมถึงการประเมินความเสี่ยงของนักเรียนรายบุคคลที่มีสภาพจิตใจหรือสภาพร่างกายที่ไม่ปกติ เป็นโรคซึมเศร้า มีอาการเจ็บป่วย หรือมีโรคประจำตัว
- ความเสี่ยงที่เกิดจากกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การทดลองวิทยาศาสตร์ที่ใช้สารเคมี อุปกรณ์ไฟฟ้า และกิจกรรมนันทนาการ
- ความเสี่ยงที่เกิดจากภัยอื่น ๆ เช่น อุบัติเหตุจากอัคคีภัย การเกิดอุบัติเหตุจากการใช้ไฟฟ้า อุบัติเหตุจากการจราจรในโรงเรียน หรือภัยจากบุคคลภายนอกที่ไม่ประสงค์ดี

การแสวงหาความร่วมมือภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (Partnership)

- เยียวยา ช่วยเหลือ
- ฟื้นฟูจิตใจผู้ประสบเหตุอย่างรวดเร็วทันทั่วทั้งหลังเกิดเหตุ

การวางแผน (Planning)

- แต่งตั้งคณะกรรมการด้านความปลอดภัยระดับสถานศึกษาร่วมกับภาคีเครือข่าย
- ระบุตัวผู้ประสานงานหลักทั้งในระดับ อปท. และระดับสถานศึกษา
- จัดทำแผน มาตรการความปลอดภัยของสถานศึกษา
- จัดทำแผนเผชิญเหตุหรือกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการหรือระงับเหตุ
- จัดให้มีการซ้อมแผนเผชิญเหตุอย่างต่อเนื่อง
- จัดทำบัญชีรายชื่อบุคคล หน่วยงาน พร้อมทั้งหมายเลขโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

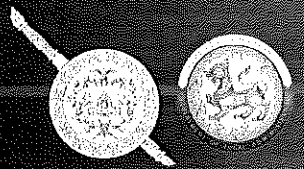
การป้องกัน (Prevention)

- จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของสถานศึกษาให้มีความปลอดภัย
- เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร เครื่องมือ วัสดุ และอุปกรณ์ พร้อมรับสถานการณ์ความไม่ปลอดภัยอยู่เสมอ เช่น การจัดเวรรักษาความปลอดภัย การติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV SYSTEM) สัญญาณเตือนภัย
- สร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการเฝ้าระวัง ประสานความช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหา
- มีการบันทึกสำรวจค้นหาพื้นที่เสี่ยงที่อาจมีเพิ่มขึ้น เพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไข

การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดภัย (Provide knowledge)

- จัดทำสื่อในรูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดภัยต่างๆ แก่นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้ปกครอง
- จัดการอบรมให้ความรู้ สร้างความตระหนักและจัดการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุเพื่อฝึกทักษะในการเอาตัวรอด

5Ps



การเอาตัวรอด ในเหตุการณ์ยิง

หนี

เมื่อสามารถหาเส้นทางหลบหนีไปยังพื้นที่ปลอดภัยได้

1. เมื่อไปสถานที่ต่างๆ ให้จดจำทางเข้า-ออก ทางออกฉุกเฉินให้เป็นนิสัย
2. เมื่อเกิดเหตุ ต้องตั้งสติให้ดี และมองหาเส้นทางในการหลบหนี
3. ทิ้งของทุกอย่างที่ไม่จำเป็น
4. ช่วยเหลือคนอื่นเท่าที่สามารถช่วยได้



ซ่อน

เมื่อไม่สามารถหลบหนีออกจากพื้นที่
ให้หาสถานที่ปลอดภัยเพื่อซ่อนตัว

1. ล็อกประตู และหาสิ่งของมาใช้กีดขวางคนร้ายเพื่อไม่ให้มาถึงตัว
2. ซ่อนให้พ้นสายตา โดยหลบหลังสิ่งของขนาดใหญ่และแข็งแรง
3. ปิดไฟในห้อง และปิดเสียงโทรศัพท์มือถือ
4. อยู่ให้เงียบที่สุด ไม่พูดคุยหรือใช้เสียง

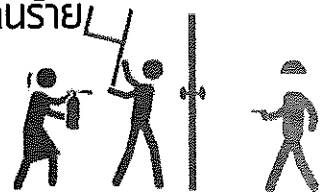


สู้

"เป็นทางเลือกสุดท้าย"

เมื่อไม่สามารถหนี หรือซ่อนตัวจากคนร้ายได้
และคนร้ายกำลังจะเข้ามา

1. ร่วมกันสู้สุดกำลังเพื่อให้มีโอกาสรอด
2. ใช้การช่มโจมตีโดยไม่ให้คนร้ายรู้ตัวเพื่อหยุดยั้งคนร้าย
3. ใช้สิ่งของทุกอย่างที่หาได้มาเป็นอาวุธ
4. ใช้ทุกวิธีการที่นึกได้ ในการต่อสู้เพื่อเอาชีวิตรอด



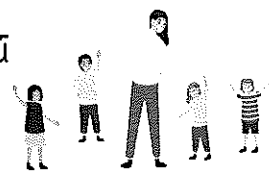
โทร 191 ขอความช่วยเหลือ เมื่อสามารถโทรได้โดย "ปลอดภัย"

การป้องกันภัย จากยาเสพติด



การป้องกันตนเอง

- ▶ ไม่ทดลองใช้ยาเสพติดทุกชนิดและปฏิเสธเมื่อถูกชักชวน
- ▶ เลือกคบเพื่อนที่ดี ชักชวนกันไปในการทำสิ่งสร้างสรรค์
- ▶ รู้จักใช้วิจารณญาณในการแก้ปัญหา
- ▶ การสร้างทักษะชีวิต โดยเฉพาะทักษะการปฏิเสธเมื่อถูกเพื่อนชักชวน
- ▶ ศึกษาหาความรู้ เพื่อให้รู้เท่าทันโทษภัยของยาเสพติด
- ▶ ระมัดระวังเรื่องการใช้จ่าย เพราะยาบางชนิดอาจทำให้เสพติดได้
- ▶ ใช้เวลาว่างทำกิจกรรมสร้างสรรค์ เช่น เล่นกีฬา ออกกำลังกาย บำเพ็ญประโยชน์
- ▶ เมื่อมีปัญหาชีวิต ควรปรึกษาครู/ผู้ปกครอง



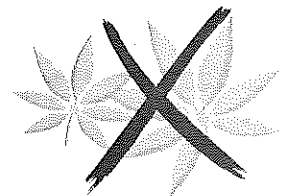
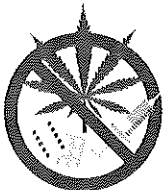
การป้องกันในครอบครัว

- ▶ สร้างความรัก ความอบอุ่น และความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิก รู้และปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง
- ▶ ดูแลสมาชิกในครอบครัว ไม่ให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด
- ▶ หากพบว่าสมาชิกในครอบครัวติดยาเสพติด ควรให้กำลังใจและหาทางแก้ไข จัดให้ผู้เสพติดเข้ารับการรักษานำบัด

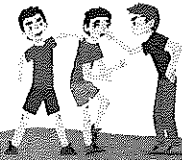
การป้องกันในสถานศึกษา



- ▶ เน้นมาตรการด้านการป้องกัน โดยเสริมสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปฐมวัย พัฒนาทักษะสมอง ด้วยองค์ความรู้เพื่อการบริหารจัดการชีวิต (BRAIN EXECUTIVE FUNCTIONS : EF) ให้เด็กรู้จักยับยั้งชั่งใจ ควบคุมอารมณ์ โดขึ้นจะลดโอกาสการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่าง ๆ เช่น พฤติกรรมการดื่มเหล้า การสูบบุหรี่ เป็นต้น เพื่อป้องกันกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานศึกษามีเป็นผู้เสพรายใหม่
- ▶ บูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกับภาคีเครือข่าย เช่น สาธารณสุข ฝ่ายปกครอง ตำรวจ คณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะชีวิต ให้ความรู้เพื่อการป้องกันยาเสพติด รวมทั้งมีการประเมินเด็กกลุ่มเสี่ยง (ตามความเหมาะสม) ในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา
- ▶ ร่วมมือภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน และพี่น้องประชาชนสอดส่อง ผนึกพลัง เป็นหูเป็นตาร่วมกันป้องกันยาเสพติด
- ▶ เปิดพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ในสถานศึกษาเพื่อให้เด็กและเยาวชนได้แสดงออกถึงกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมกลุ่มเพื่อน กิจกรรมจิตอาสา กิจกรรมทางเลือกอื่นใดตามศักยภาพ
- ▶ จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำ (COUNSELLING) เพิ่มพื้นที่ปลอดภัย (SAFE ZONE) ในสถานศึกษาโดยมอบหมายให้ครูแนะแนว รับผิดชอบ และประสานงานนักจิตวิทยา หรือจิตแพทย์ในบางกรณีเพื่อแก้ไขปัญหาหรือฟื้นฟูจิตใจเด็กได้อย่างเหมาะสม



การป้องกันและรับมือ ภัยจากการบูลลี่ (BULLY)



ทางร่างกาย

การชกต่อย การตบตี
จนทำให้เกิดความเสียหาย
และเจ็บปวดต่อร่างกาย



ทางสังคมหรือ ด้านอารมณ์

การกดขี่ การข่มขู่
การแบ่งแยกให้ออกจากกลุ่ม
จนทำให้รู้สึกเจ็บปวด
และเสียใจ



ทางวาจา

การพูดจาเหยียดหยาม
ด่าทอ ดูหมิ่น ถูกกลั่นแกล้ง
โกหกจนทำให้รู้สึก
เจ็บปวด



ไซเบอร์บูลลี่ (CYBERBULLYING)

การโจมตี ข่มขู่ คุกคามทางเพศบนโลก
ออนไลน์ การหลอกลวง ใช้ถ้อยคำ
เหยียดหยามจนทำให้อีกฝ่ายอับอาย
และรู้สึกเจ็บปวด

1. อย่าคิดว่าปัญหาเกิดจากตัวเรา

การมีอัตลักษณ์ที่ต่างจากผู้อื่น เช่น เพศสภาพ เชื้อชาติ รูปร่างหน้าตา สีผิว ไม่ใช่สิ่งที่ผิด ต้องมั่นใจในสิ่งที่ตนเองเป็นและเห็นคุณค่าในตนเอง

2. ใช้ความนิ่งสยบการบูลลี่และตอบโต้อย่างสุภาพ

ควรนิ่งเฉยและเดินจากไปอย่างสงบ อย่าให้ผู้กลั่นแกล้งรู้สึกสนุกจากการตอบสนองของเรา หากตอบโต้ควรตอบโต้อย่างสุภาพด้วยคำพูดและแสดงออกว่าไม่ได้รู้สึกสนุก ไม่ชอบ ไม่ควรตอบโต้ด้วยคำรุนแรงหรือใช้กำลัง

3. โดนแกล้งต้องรีบบอกครู ผู้ปกครองหรือพูดคุยกับเพื่อนที่เข้าใจ

การแก้ปัญหาด้วยตนเองอาจไม่ใช่ทางออก ควรปรึกษาพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือครู เพื่อหาวิธีการรับมือ แก้ไขปัญหาร่วมกัน และสถานศึกษาควรมีการหารือเกี่ยวกับนโยบายการจัดการปัญหาอย่างจริงจัง

4. เปลี่ยนสิ่งแวดล้อม

การกลั่นแกล้งสามารถสร้างบาดแผลและปมในใจให้กับผู้ถูกละเมิด และอาจส่งผลต่อสภาพร่างกายได้ เช่น การเบื่ออาหาร เครียด ซึมเศร้า เป็นต้น จึงต้องหาวิธีกำจัดความเครียด เช่น การเปลี่ยนสถานที่ สภาพแวดล้อมที่เคยอยู่ รวมถึงเลือกที่จะใช้ชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่ดีเหมาะสมกับตัวเอง และปิดรับเรื่องราวทางโซเชียล

5. ปรึกษานักจิตวิทยาหรือจิตแพทย์

สถานศึกษาควรจัดให้มีศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำ (Counselling) โดยมอบหมายให้ครูแนะแนวรับผิดชอบ เพื่อเอื้อให้เกิดความเข้าใจต่อตนเอง สามารถหาแนวทางเพื่อรับมือกับความไม่สบายใจ และประสานงานนักจิตวิทยา หรือจิตแพทย์ในบางกรณีเพื่อแก้ไขปัญหาระยะยาวหรือฟื้นฟูจิตใจเด็กได้อย่างเหมาะสม

6. ดำเนินคดีตามกฎหมาย

ในบางสถานการณ์การกลั่นแกล้งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย เช่น การถูกกลั่นแกล้งทางร่างกายหรือทางเพศ การใช้คำพูดเหยียดเชื้อชาติหรือเพศสภาพ การใช้กำลังและความรุนแรงรังแกผู้อื่น หรือการแชร์เรื่องราวส่วนตัวของผู้อื่นในอินเทอร์เน็ต สามารถรายงานเรื่องนี้ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อดำเนินการตามกฎหมายได้



การป้องกันภัยจาก การถูกคุกคามทางเพศ (SEXUAL HARASSMENT)



กรมสุขภาพจิต
DEPARTMENT OF MENTAL HEALTH



กรมสุขภาพจิต
กรมสุขภาพจิต



การปลูกฝังเด็กๆ เพื่อป้องกันการถูกคุกคามทางเพศ

- สอนให้เด็กรู้จักสิทธิในร่างกายของตนเอง อวัยวะที่ถือว่าเป็นส่วนตัวและห้ามไม่ให้ผู้อื่นเห็น เช่น หน้าอก ก้น อวัยวะเพศ เป็นต้น
- สอนการเรียกชื่ออวัยวะต่าง ๆ อย่างตรงไปตรงมาตั้งแต่เด็ก เลือกใช้คำศัพท์ที่เรียกง่าย เช่น อาจแทนอวัยวะเพศหญิง/ชาย ว่าจิม/จู และกล่าวสื่อสารกับครูหรือผู้ปกครองทันทีเมื่อมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น
- สอนให้เด็กรู้จักระยะห่างทางสังคมที่เหมาะสม ไม่อนุญาตให้ใครมาสัมผัสหรือถ่ายรูปอวัยวะต้องห้ามของตนและการไม่ไปสัมผัสอวัยวะต้องห้ามของผู้อื่น
- สอนให้เด็กรู้จักการประเมินสถานการณ์และวิธีการออกจากสถานการณ์ที่ดูเสี่ยงหรือน่ากลัว ปฏิเสธตรง ๆ ว่าไม่ชอบการกระทำของอีกฝ่ายหรือรู้สึกเสี่ยง เช่น การขออนุญาตไปเข้าห้องน้ำ

เรื่องเหล่านี้เป็นกฎที่ใช้สำหรับทุกคนทั้งคนสนิทและไม่สนิท หรือแม้กระทั่งพ่อแม่



สิ่งที่ควรกระทำเมื่อถูกคุกคามทางเพศ



แสดงออกทันทีว่า ไม่พอใจในการกระทำของผู้กระทำ และถอยห่างจากการคุกคามนั้น



ส่งเสียงร้องเพื่อให้ผู้กระทำหยุดกระทำ และเรียกผู้อื่นช่วย



บันทึกเสียง ภาพถ่าย หรือ วิดีโอ เพื่อเป็นหลักฐาน (หากทำได้) และบันทึกเหตุการณ์เป็นลายลักษณ์อักษรทันที



แจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นให้ครูหรือบุคคลที่ไว้วางใจทราบ



กรณีผู้ถูกกระทำอาย/กลัว อาจให้เพื่อนมาแจ้งแทน แต่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกกระทำ



การป้องกันภัยที่เกิดจากรถรับ-ส่งนักเรียน

TCC

สภาองค์กรของผู้บริโภค
Thailand Consumers Council



โรงเรียน

- ควบคุมดูแลและเอาใจใส่เรื่องความปลอดภัยในการรับ-ส่งนักเรียน
- ตรวจสอบหลักฐาน กำหนดหลักเกณฑ์การออกไปรับรอ
- ให้ความรู้ความเข้าใจแก่พนักงานขับรถ และผู้ควบคุมดูแลนักเรียน

จัดให้มีทะเบียนข้อมูลประกอบด้วย

จัดการข้อมูล

- ข้อมูลนักเรียนและรายชื่อผู้ปกครอง
- ข้อมูลประวัติของพนักงานขับรถ
- ข้อมูลรถและผู้ประกอบการ
- ข้อมูลเส้นทางเดินรถ-เส้นทางเสีย

ดูแลนักเรียนภายในรถ

จัดให้มีผู้ควบคุมดูแลนักเรียน(อายุ 18 ปีขึ้นไป) ประจำอยู่ในรถ

- ตรวจสอบจำนวน นร. แต่ละเที่ยวตามบัญชีรายชื่อ นร.
- ควบคุมดูแล ช่วยเหลือ นร. เช่น กรณี นร. เจ็บป่วย
- ประสานและรายงานให้โรงเรียนทราบทันทีเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือมีกรณีฉุกเฉิน

เฝ้าระวังและการสื่อสาร

- จัดให้มีระบบ/ช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับพนักงานขับรถหรือผู้ควบคุมดูแลนักเรียน ขณะรับ-ส่ง นร. หรือเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือมีกรณีฉุกเฉิน

จัดการจุดจอด/ถนน

- กำหนดจุดจอดรถที่ปลอดภัย
- มีระบบความปลอดภัยของถนนหน้าโรงเรียน

มาตรฐานรถที่ใช้ในการรับ-ส่งนักเรียน

- มีเครื่องหมายสำหรับรถครบถ้วน ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ค้างชำระภาษีประจำปี
- มีแผ่นป้ายทะเบียนสีส้มสะท้อนแสงแสดงข้อความ "รถรับ-ส่งนักเรียน" ติดอยู่ด้านหน้าและด้านท้ายตัวรถ และมีชื่อสถานศึกษาติดทั้งสองข้างตัวรถ พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ (ถ้ามี)
- กระงะมีลักษณะโปร่งใสมองเห็นสภาพภายในรถและสภาพภายนอกชัดเจน
- มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นเพื่อช่วยเหลือ นร. เมื่อเกิดอุบัติเหตุ/เหตุฉุกเฉิน เช่น เครื่องดับเพลิง ค้อนทุบกระงะและเหล็กชะแลง แผ่นป้ายแสดงข้อความเตือน

ไม่น้อยกว่า 60 ซม.

รถรับ-ส่งนักเรียน

ไม่น้อยกว่า 25 ซม.

ตัวอักษรสีดำ

สูงไม่น้อยกว่า 15 ซม.

ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานขับรถ

- ขับรถด้วยความระมัดระวัง คำนึงถึงความปลอดภัย ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- ห้ามตรวจสอบสภาพรถและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพดีเสมอ
- จัดให้ นร. นั่งประจำที่นั่งและรัดเข็มขัดนิรภัยให้เรียบร้อยก่อนเคลื่อนรถ
- หากเกิดอุบัติเหตุให้รีบแจ้งขอความช่วยเหลือโดยทันที ประณายาน นร. ที่ได้รับบาดเจ็บ และรายงานให้สถานศึกษาทราบ

- ไม่ขับรถประมาทหรือนำพหาวเสีย
- ไม่ใช้โทรศัพท์ในขณะที่ขับรถ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นให้ใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับการสนทนา
- ไม่เสพสุราหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทระหว่างขับรถ
- เข้ารับการฝึกหรืออบรมตามที่สถานศึกษากำหนด

ผู้ปกครอง

- ใส่ใจความเสียว/ความปลอดภัยของลูก
- ให้ความร่วมมือกับมาตรการความปลอดภัย
- สนับสนุนแนวทางการพัฒนารถรับ-ส่งนักเรียน



ภาคีเครือข่าย

- เฝ้าระวัง สอดส่องดูแล พฤติกรรมการขับรถของพนักงานขับรถ
- สนับสนุนข้อมูล หรือการสำรวจข้อมูล
- สร้างการมีส่วนร่วมร่วมกับโรงเรียน ครู นักเรียน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานในพื้นที่
- มีการสื่อสารเพื่อให้เกิดการรับรู้เรื่องความปลอดภัยในการรับ-ส่งนักเรียน



ที่มา : สภาองค์กรของผู้บริโภค
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

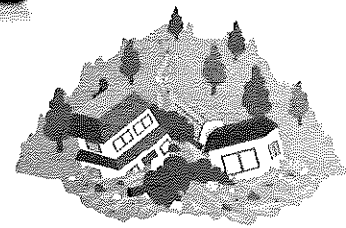
ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : [HTTPS://WWW.TCC.OR.TH/](https://www.tcc.or.th/)
[HTTP://WWW.DLA.GO.TH/](http://www.dla.go.th/)



การป้องกันภัยจาก ดินโคลนถล่ม

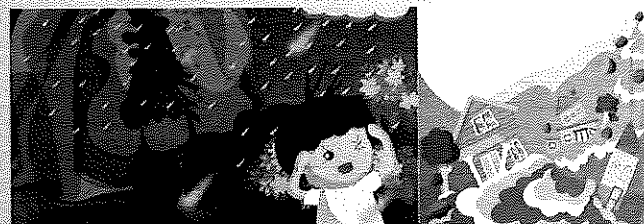


ก่อนเกิดภัย

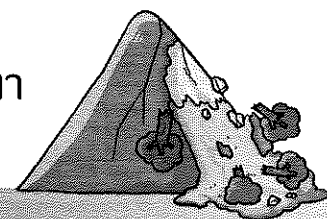


- ▶ เมื่อเกิดฝนตกหนักเป็นเวลานาน จนเกิดน้ำป่าไหลหลาก ให้ตระหนักถึงเหตุการณ์ดินโคลนถล่ม
- ▶ อยู่ในความดูแลใกล้ชิดของผู้ปกครอง
- ▶ เตรียมพร้อมทั้งภัยดินถล่มตลอดเวลา
- ▶ เมื่อได้รับแจ้ง หรือได้ยินสัญญาณเตือนภัยดัง ให้รีบแจ้งผู้ปกครองให้อพยพทันที
- ▶ ช่วยเหลือผู้ปกครอง จัดเตรียมสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นในยามฉุกเฉิน
- ▶ เข้าร่วมการฝึกซ้อมอพยพหนีภัย พร้อมศึกษาเส้นทางหนีภัยไปยังพื้นที่ปลอดภัย

ขณะเกิดภัย



- ▶ อยู่ในความดูแลใกล้ชิดของผู้ปกครองตลอดเวลา
- ▶ อพยพออกจากพื้นที่เกิดเหตุทันที เพื่อให้พ้นจากแนวการไหลของดิน หรือน้ำไหลเชี่ยว
- ▶ อยู่ห่างจากลำน้ำให้มากที่สุด
- ▶ กรณีพลัดตกน้ำ ให้หาต้นไม้ใหญ่ยึดเกาะและป็นให้พ้นน้ำ
- ▶ อย่าออกภายนอกบ้าน ให้หลบอยู่ในบ้านที่มีสภาพแข็งแรงแน่นหนา



หลังเกิดภัย

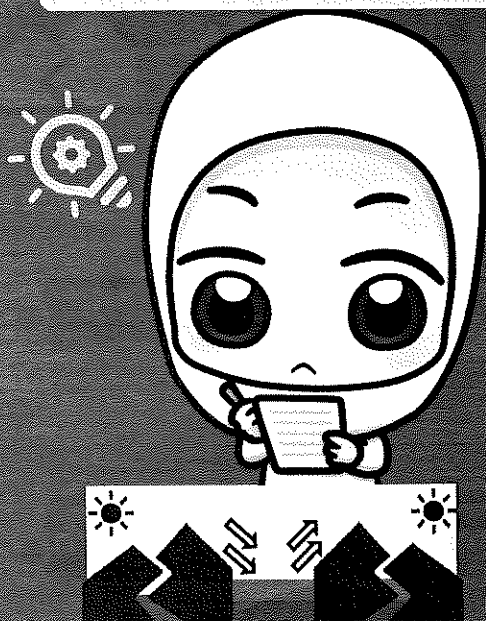
- ▶ ห้ามเข้าใกล้และกลับเข้าไปในบ้านเรือน จนกว่าสถานการณ์จะปกติ หรือได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่
- ▶ ตรวจสอบว่ามีอะไร ชำรุดเสียหายบ้าง แล้วรีบแจ้งผู้ปกครองทราบ
- ▶ ช่วยผู้ปกครองเก็บกวาดทำความสะอาดบ้านเรือน และในขณะทำความสะอาดให้ระมัดระวังเศษแก้ว มีด ของมีคม หรือตะปู ตกอยู่บนพื้น

การป้องกันภัยจากแผ่นดินไหว



การปฏิบัติก่อนเกิดภัย

- เตรียมอุปกรณ์กรณีฉุกเฉิน
- กำหนดจุดนัดพบเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน



การปฏิบัติหลังเกิดภัย

- ตรวจสอบใส่รองเท้าหุ้มส้น
- ให้ออกจากบริเวณที่มีสายไฟขาด
- หากมีแก๊สรั่วภายในบ้าน
แจ้งผู้ปกครองให้ปิดวาล์วแก๊ส
และเปิดประตูหน้าต่างทุกบาน
- หากอยู่ในอาคารที่ได้รับความเสียหาย
ควรรีบออกจากอาคารทันที
- แนะนำผู้ปกครองให้ปิดวิทยุ
เพื่อฟังข่าวสารและฟังคำแนะนำ
ฉุกเฉินเพื่อความปลอดภัย

การปฏิบัติขณะเกิดภัย

กรณีอยู่นอกอาคาร

- อยู่ให้ห่างจากสิ่งปลูกสร้างขนาดใหญ่ โดยเฉพาะเสาไฟฟ้า ป้ายโฆษณา ต้นไม้ใหญ่ กำแพง ซึ่งอาจล้มทับ
- แนะนำผู้ปกครองให้จอดรถในบริเวณที่ปลอดภัย ห้ามจอดรถบริเวณใต้สะพาน หรือทางด่วน ไม่อยู่ใกล้เสาไฟฟ้า ป้ายบ้านเรือน หรือตึกขนาดใหญ่ และรอจนแผ่นดินไหวสงบ จึงค่อยขับรถไปต่อไป

กรณีอยู่ในอาคาร

- ตั้งสติ อย่าส่งเสียง
- ฟังสัญญาณจากคุณครู
- วิ่งเข้าที่หลบภัย
- ปฏิบัติตามหลัก “หมอบ ปอง เกาะ”
- ถ้าไม่มีที่หลบทำบัง ให้หมอบราบกับพื้นโดยใช้แขนหรือมือประสานไว้บนศีรษะ
- เมื่อมีการสั่งสะท้อนให้ใช้มือยึดเกาะโต๊ะให้แน่น
- หลบในที่หลบภัยพร้อมนับ 1-10 ในใจ
- เมื่อการสั่งสะท้อนหยุดนิ่ง และรู้สึก ปลอดภัย ให้ยกมือขึ้น รอจนแผ่นดินไหวสงบจึงรีบวิ่งออกนอกอาคาร
- ในการออกนอกอาคารห้ามใช้ลิฟต์โดยเด็ดขาด
- ไปรายงานตัวกับครูที่จุดนัดพบเมื่อเกิดเหตุ





การป้องกันภัยจาก

ไฟป่า

ก่อนเกิดภัย

- ▶ ไม่เผาขยะ และแนะนำผู้ปกครองไม่ทิ้งก้นบุหรี่ใกล้พงหญ้าแห้ง หรือสิ่งติดไฟได้ง่าย
- ▶ ไม่ก่อกองไฟบริเวณรอบบ้านหรือใกล้แหล่งเชื้อเพลิง
- ▶ ไม่จุดยาคันทิ้ง รูป เทียน ทิ้งไว้โดยไม่มีคนดูแล
- ▶ เก็บกวาดใบไม้ กิ่งไม้ และหญ้าแห้งไม่ให้กองรวมเป็นเชื้อเพลิง
- ▶ ไม่เก็บของป่าหรือล่าสัตว์ โดยการจุดไฟหรือรมควัน
- ▶ จัดทำแนวกันไฟ เพื่อป้องกันเพลิงลุกลามเป็นไฟป่า
- ▶ ปลุกพืชที่มีความอวบน้ำสูง (มีน้ำในลำต้นมาก) ไม่ผลัดใบในฤดูแล้ง มีเรือนยอดแน่นทึบปกคลุมดิน เช่น กล้วย (ห่างกัน 2 เมตร) หญ้าแฝก ต้นสะเดาช้าง เพื่อเป็นแนวกันไฟ
- ▶ ทำป่าเปียก โดยขุดลอกคลองส่งน้ำ และปลูกกล้วย หรือพืชอวบน้ำตามแนวคลอง

ขณะเกิดภัย

- ▶ เมื่อพบเห็นไฟให้แจ้งผู้ปกครองทันที เพื่อให้ผู้ปกครองรีบโทรแจ้งไปยัง อบต.
- ▶ ในพื้นที่/เทศบาล/อำเภอ ให้เข้ามาระดับเหตุโดยเร็ว
- ▶ ไม่เข้าไปอยู่บริเวณใต้ลมโดยเด็ดขาด พยายามอยู่นี้อลม
- ▶ ไม่เข้าไปอยู่ในแนวไฟหรือทิศทางของไฟที่กำลังเดินทางมาถึงตัวเรา
- ▶ รีบออกจากพื้นที่ที่เกิดไฟไหม้ โดยให้ส่งเสียงร้องขอความช่วยเหลือ

หลังเกิดภัย

- ▶ ตรวจสอบตัวเองว่าได้รับบาดเจ็บหรือไม่ เพื่อรับการรักษาต่อไป
- ▶ ตรวจสอบสมาชิกที่อยู่ในพื้นที่เกิดเหตุว่าครบทุกคนหรือไม่ เพื่อแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบ



ก่อนเกิดภัย

- ▶ กำจัดวัสดุเชื้อเพลิงรอบที่พัก เพื่อป้องกันการเกิดไฟฟ้าและการลุกลาม
- ▶ เตรียมหมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉินเมื่อเกิดภัยแล้งและต้องการความช่วยเหลือ
- ▶ คลุมต้นไม้ด้วยฟางข้าว / ใช้เศษหญ้าทำร่มเงา เพื่อลดการระเหยของน้ำ
- ▶ แนะนำผู้ปกครองให้จัดเตรียมภาชนะเพื่อกักเก็บน้ำสะอาด เพื่อไว้ใช้ในการบริโภคให้เพียงพอและมีฝาปิดมิดชิด
- ▶ แนะนำผู้ปกครองให้ขุดลอกสระน้ำ คู คลอง ดูแลแหล่งกักเก็บน้ำในชุมชนให้สามารถกักเก็บน้ำได้จำนวนมากเพียงพอต่อการใช้งาน และปรับปรุงดินให้อุ้มน้ำ
- ▶ แนะนำให้ผู้ปกครองติดตามแผนการแจกจ่ายน้ำ รับทราบจุดรับบริการน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค และแจ้งแผนที่สำหรับครอบครัวที่มีผู้พิการ และไม่สามารถมาขอรับบริการน้ำได้ให้แก่ อบท. ในพื้นที่

หลังเกิดภัย

- ▶ ดูแลให้สุขภาพร่างกายของเราให้แข็งแรงอยู่เสมอ
- ▶ การปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อาศัยให้เหมาะสม
- ▶ เข้ารับการตรวจรักษาโรคที่เกิดมาจากภัยแล้ง เช่น โรคผิวหนัง

ขณะเกิดภัย

- ▶ ใช้น้ำอย่างประหยัด
- ▶ ระวังโรคที่มากับภัยแล้ง เช่น โรคอุจจาระร่วง โรคอาหารเป็นพิษ
- ▶ ทำน้ำให้สะอาด โดยใช้สารส้มก่อนกวนในน้ำ 1 - 2 นาที และทิ้งไว้จนตกตะกอน
- ▶ ควรดื่มน้ำสะอาดอยู่เสมอ ป้องกันไม่ให้ร่างกายมีอุณหภูมิสูงและเกิดอาการหน้ามืด
- ▶ กำจัดแมลงต่างๆ โดยการกำจัดขยะให้เรียบร้อย
- ▶ แนะนำให้ผู้ปกครองวางแผนการใช้น้ำอย่างประหยัด เช่น ใช้น้ำจากฝักบัวแทนตักอาบ นำน้ำที่เหลือจากการใช้งานไปรดน้ำต้นไม้ เช็ดถู ทำความสะอาดบ้าน
- ▶ แนะนำผู้ปกครองให้ปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อยในฤดูแล้ง คือ พืชที่มีอายุสั้น เช่น แตงกวา-แตงร้าน ฟักทอง แตงโม ข้าวโพดหวาน ข้าวโพด ข้าวเหนียว แพง และถั่วฝักยาว (การปลูกพืชผักอายุสั้นใช้เงินลงทุนต่อรุ่นต่ำ แต่สามารถสร้างรายได้ให้เกษตรกรได้ 2 - 3 รอบต่อรุ่น)
- ▶ แนะนำผู้ปกครองในการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ควรใช้ในช่วงเช้าและเย็น เพื่อลดอัตราการระเหยของน้ำ



การป้องกันภัยจาก ภัยหนาว



ก่อนเกิดภัย

- ▶ ควรเตรียมเสื้อผ้าและผ้าห่มกันหนาวให้เพียงพอกับสมาชิกในครอบครัว
- ▶ ระวัง 6 โรคสำคัญที่มักเกิดช่วงฤดูหนาว ได้แก่ ไข้หวัด ไข้หวัดใหญ่ ปอดบวม ไข้หัด อูจจาระร่วง และอีสุกอีใส
- ▶ เตรียมยารักษาโรคเรื้อรังที่จำเป็น เช่น ผู้ป่วยหอบหืด
- ▶ เตรียมของใช้ที่จำเป็นในครอบครัว เช่น หน้ากากอนามัย ยาสามัญประจำบ้าน
- ▶ แนะนำผู้ปกครองให้ซ่อมแซมบ้านตัวเองเพื่อไม่ให้อากาศหนาวเข้ามาในบ้านได้ง่าย
- ▶ แนะนำผู้ปกครองให้ติดตามข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ▶ แนะนำผู้ปกครองให้พาบุตรหลานไปฉีดวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาลทุกปี โดยเฉพาะเด็กเล็กอายุ 6 เดือน ถึง 2 ขวบ

ขณะเกิดภัย



- ▶ สวมเสื้อผ้าหรือเครื่องนุ่งห่มกันหนาวและดื่มเครื่องดื่มอุ่นๆ

- ▶ ทาน้ำมันมะพร้าว โลชั่น ลิปมัน รักษาความชุ่มชื้นของร่างกาย ป้องกันการแห้งแตกเป็นแผล



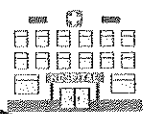
- ▶ ออกกำลังกายสม่ำเสมออย่างน้อยวันละ 30 นาที 3 - 4 วัน/สัปดาห์

- ▶ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์และพลังงาน เช่น เนื้อสัตว์ ไข่ ผักผลไม้



- ▶ ไม่ควรคลุกคลีใกล้ชิดกับผู้ป่วยโรคติดต่อระบบทางเดินลมหายใจ ไอ จาม น้ำมูก

- ▶ ไม่ควรนอนในที่โล่งแจ้งลมโกรกโดยไม่สวมเสื้อผ้าหรือห่มผ้า ไม่ผิงไฟในที่อับอากาศ

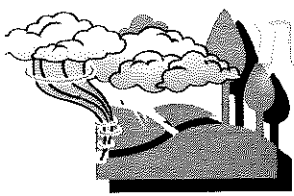


- ▶ ผู้ที่อ่อนแอเมื่อเจ็บป่วยให้รีบไปตรวจรักษาที่สถานบริการสาธารณสุขใกล้บ้านทันที

หลังเกิดภัย

- ▶ ดูแลสุขภาพร่างกายเราให้แข็งแรงเสมอ
- ▶ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้เหมาะสม
- ▶ เข้ารับการตรวจรักษาสำหรับผู้เจ็บป่วยจากอากาศหนาว





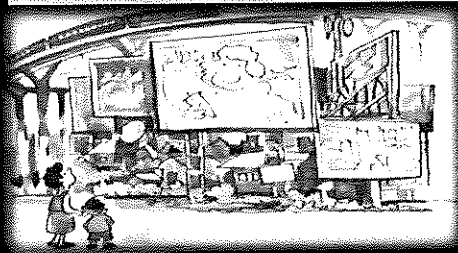
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

วาตภัย



ก่อนเกิดภัย

- ▶ ติดตามข่าวจากกรมอุตุนิยมวิทยา
- ▶ เตรียมเครื่องอุปโภคบริโภค
- ▶ เตรียมอุปกรณ์สื่อสารและสิ่งจำเป็น
- ▶ ช่อมแซมอาคารให้แข็งแรง ตัดกิ่งไม้
- ▶ ตรวจสอบพาหนะเพื่อความพร้อมใช้งาน
- ▶ สิ่งของควรเก็บไว้ในที่ต่ำ



ขณะเกิดภัย

- ▶ ไม่ใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าทุกชนิด
- ▶ ไม่ใส่เครื่องประดับโลหะและอยู่กลางแจ้ง
- ▶ เตรียมพร้อมอพยพ
- ▶ หลบพายุลมแรงในอาคารที่มั่นคงแข็งแรง
- ▶ ไม่หลบพายุลมแรงใต้ต้นไม้
- ▶ ห้ามเข้าใกล้บริเวณที่มีสายไฟฟ้าขาด
- ▶ ไม่เข้าใกล้ป้ายโฆษณาไฟฟ้าที่ไม่มั่นคง
- ▶ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ปกครอง



หลังเกิดภัย

- ▶ ดันไม้ไผ่จะล้มให้รับแจ้งผู้ปกครองเพื่อค้น
- ▶ ถ้ามีเสาไฟฟ้าล้มสายไฟขาดอย่าเข้าใกล้หรือแตะต้อง
- ▶ เมื่อไฟฟ้าขัดข้องแจ้งเจ้าหน้าที่จัดการ
- ▶ เมื่อปรากฏว่าท้อปะปาแตกที่ใดให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่



การป้องกันภัยจาก อุทกภัย



ก่อนเกิดภัย



- ▶ ติดตามข่าวสาร ข้อมูลสภาพภูมิอากาศ และปริมาณน้ำฝนที่ตกในพื้นที่จัดเก็บหนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน ของใช้ส่วนตัว ไว้นบนที่สูง
- ▶ ช่วยเหลือผู้ปกครอง จัดเตรียมสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นในยามฉุกเฉิน ได้แก่ อาหารกระป๋อง หรืออาหารสำรองไว้
- ▶ เตรียมเชือก ฝาฉวย ถ่านไฟฉาย และเทียนไข เพื่อไว้ใช้เมื่อไฟฟ้าดับ เสือชูชีพ (ยารักษาโรค เสื้อผ้า)
- ▶ ดูแลบ้านเรือน ไม่ทิ้งขยะ ขุดพลาสติก ลงในท่อระบายน้ำ เตรียมกระสอบใส่ดินหรือทราย เพื่อเสริมคันดินที่กั้นน้ำให้สูงขึ้น เมื่อระดับน้ำขึ้นสูงท่วมคันดินที่สร้างอยู่
- ▶ แนะนำให้ผู้ปกครองย้ายปลั๊กไฟให้สูงจากระดับน้ำท่วม

ขณะเกิดภัย

- ▶ แนะนำให้ผู้ปกครองตัดสะพานไฟ และปิดแก๊สหุงต้มให้เรียบร้อย ขนย้ายสิ่งของเครื่องใช้ชั้นที่สูง โดยเฉพาะเครื่องใช้ไฟฟ้า
- ▶ ติดตามข่าวสาร ข้อมูลสภาพภูมิอากาศ และปริมาณน้ำฝนที่ตกในพื้นที่
- ▶ เตรียมพร้อมที่จะอพยพไปในที่ปลอดภัยเมื่อสถานการณ์จวนตัว หรือปฏิบัติตามคำแนะนำของทางราชการ
- ▶ อยู่ในบ้านหรืออาคารแข็งแรง และอยู่ในที่สูงพ้นระดับน้ำที่เคยท่วมมาก่อน ไม่เล่นน้ำหรือว่ายน้ำเล่นในขณะน้ำท่วม ห้ามสัมผัสเครื่องใช้ไฟฟ้าในขณะที่ร่างกายเปียก
- ▶ ไม่ควรเข้าไปในเส้นทางที่มีกระแสน้ำไหลแรง แอ่งน้ำ บ่อน้ำ เพราะอาจสิ้นเปลืองตกลงไปได้
- ▶ ระวังอันตรายจากสัตว์ และสัตว์มีพิษต่างๆ ที่อาจหนีน้ำท่วมหรือลอยมากับน้ำ เช่น งู ตะขาบ แมงป่อง ปลิง ทาก ฯลฯ

หลังเกิดภัย

- ▶ ช่วยเหลือผู้ปกครอง ตรวจสอบว่ามีอะไร ชำรุดเสียหายบ้าง แล้วรีบแจ้งผู้ปกครองทราบ
- ▶ ช่วยผู้ปกครองเก็บกวาดทำความสะอาดบ้านเรือน และในขณะที่ทำทำความสะอาดให้ระมัดระวังเศษแก้ว มีด ของมีคม หรือตะปู ตกอยู่บนพื้น



การป้องกันภัยจาก สึนามิ



ก่อนเกิดภัย

- ▶ ควรเรียนรู้วิธีการในการปฏิบัติตัวเองเมื่อเกิดสึนามิ
- ▶ รับรู้ รับทราบพื้นที่เสี่ยง พื้นที่ปลอดภัย
- ▶ เส้นทางหนีภัยสึนามิในชุมชน
- ▶ จัดกระเป๋าฉุกเฉินเท่าที่จำเป็น เช่น อาหาร น้ำ ยารักษาโรค ไฟฉาย เอกสารสำคัญ ไว้ในที่หยิบใช้ได้ง่าย
- ▶ กำหนดจุดอพยพหนีภัยตามแผนที่กำหนดไว้ “เน้นรักษาชีวิตตนเองก่อน เป็นอันดับแรก”
- ▶ ร่วมฝึกซ้อมแผนหนีภัยสึนามิกับชุมชน
- ▶ สร้างความคุ้นเคยกับป้ายสัญญาณเตือนภัยสึนามิ
- ▶ หมั่นสังเกตการเตือนภัยล่วงหน้าจากธรรมชาติ

หลังเกิดภัย

- ▶ ติดตามแนวทางปฏิบัติ จากสื่อมวลชนทุกแขนง
- ▶ รอฟังประกาศจากภาครัฐเท่านั้น จึงสามารถกลับเข้าที่พักได้
- ▶ อยู่ห่างจากอาคารที่ถูกกระแทก เพราะอาจพังลงมาได้
- ▶ ใช้อาคารที่ไม่ได้รับความเสียหายเป็นสถานที่พักพิงชั่วคราว
- ▶ อย่าเปิดเครื่องใช้ไฟฟ้า จนกว่าจะได้รับแจ้งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ▶ เปิดหน้าต่าง ประตู เพื่อไล่ความชื้น ตักโคลนที่ยังเปียกออก โดยเร็วก่อนที่จะแห้ง

ขณะเกิดภัย

บริเวณชายหาด เมื่อเกิดแผ่นดินไหว

- ▶ หากรู้สึกแผ่นดินสะเทือน ให้รีบออกห่างจากบริเวณชายฝั่งให้เร็วที่สุด และหนีขึ้นตึกสูง
- ▶ หากไม่สามารถหนีได้ทัน ให้ป็นชั้นต้นไม้ให้สูงที่สุด
- ▶ หากกำลังจะจมน้ำ ให้หาสิ่งที่ยึดเหนี่ยวได้ และเกาะไว้ให้แน่น

บนเรือ

- ▶ หากเรือลอยอยู่ห่างฝั่ง ให้รีบนำเรือออกไปกลางทะเลน้ำลึก
- ▶ เรือขนาดเล็กหากลอยอยู่บริเวณชายฝั่ง ให้จอดไว้ที่ท่าแล้วรีบขึ้นฝั่งไปยังพื้นที่สูงที่พักอาศัย / โรงเรียน
- ▶ ฟังคำสั่งเตือนของชุมชน และปฏิบัติตามแผนอพยพหนีภัย
- ▶ หากอยู่ในโรงเรียน ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของคุณครูและเจ้าหน้าที่โรงเรียน
- ▶ หากอยู่ในโรงแรม เมื่อได้ยินเสียงเตือนภัย ให้รีบหนีไปยังชั้นบนสุด
- ▶ ควรอยู่ห่างจากแม่น้ำ หรือคลองที่ต่อเชื่อมลงสู่ทะเล
- ▶ ไม่ควรหลบภัยอยู่ในรถยนต์ เนื่องจากคลื่นอาจทำอันตรายได้



ที่มา : กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย



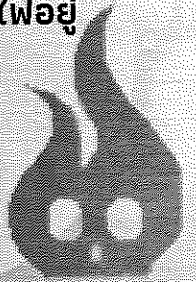


การป้องกันภัยจาก



การปฏิบัติก่อนเกิดเหตุ

- ▶ แนะนำผู้ปกครองอย่าเก็บสิ่งของไวไฟ เช่น น้ำมันก๊าด ทินเนอร์ ไขไก่เตาไฟ
- ▶ แนะนำผู้ปกครองอย่าให้พุดคุยโทรศัพท์ขณะที่กำลังปรุงอาหารโดยใช้เตาไฟอยู่
- ▶ ห้ามเล่นไม้ขีดไฟ ไฟแช็ก โดยไม่มีผู้ปกครองคอยกำกับดูแลเป็นอันขาด
- ▶ แนะนำผู้ปกครองตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้า สายไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพดี
- ▶ ปิดสวิทช์ไฟและถอดปลั๊กไฟทุกครั้งหลังใช้งาน
- ▶ ให้ผู้ปกครองติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันและระงับเพลิงไหม้
- ▶ ห้ามเก็บสิ่งของบริเวณ หน้าต่างทางเดิน ทางออกฉุกเฉิน บันไดหนีไฟ



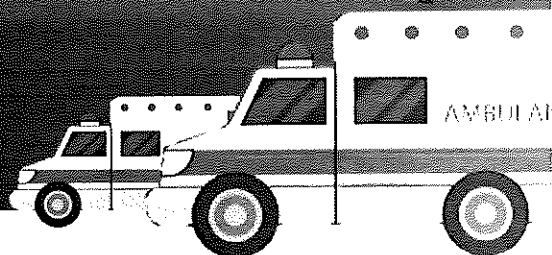
การปฏิบัติขณะเกิดเหตุ

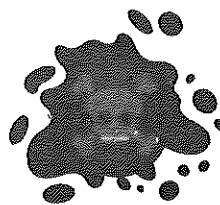


- ▶ ตั้งสติ ไม่ตื่นตระหนกรีบบอกผู้ปกครองให้ทราบ
- ▶ นึกถึงขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะเอาตัวรอดออกจากห้องพักไปยังทางออกฉุกเฉิน
- ▶ ไม่ควรใช้บันไดภายในอาคาร ให้ใช้บันไดนอกอาคารเท่านั้น
- ▶ ให้หนีออกมา โดยใช้บันไดหนีไฟ ห้ามใช้ลิฟต์โดยเด็ดขาด
- ▶ ห้ามหนีเข้าไปอยู่ในห้องน้ำ และบริเวณที่เป็นจุดอับของอาคารโดยเด็ดขาด
- ▶ กรณีติดอยู่ในห้อง ให้ใช้ผ้าชุบน้ำอุดตามช่องเพื่อป้องกันควันไฟลอยเข้ามา
- ▶ ให้ใช้ผ้าชุบน้ำปิดจมูกและปากป้องกันการสูดดมควันไฟ พร้อมหมอบคลานต่ำ

▶ การปฏิบัติหลังเกิดเหตุ

- ▶ ตรวจสอบสมาชิกในครอบครัวว่าออกจากพื้นที่เพลิงไหม้ครบทุกคนหรือไม่
- ▶ สำรวจตัวเองว่าได้รับบาดเจ็บหรือไม่อย่างไร
- ▶ หากได้รับบาดเจ็บแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ เพื่อทำการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ต่อไป



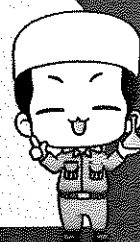


การป้องกันภัยจาก สารเคมีและวัตถุอันตราย



การปฏิบัติก่อนเกิดเหตุ

- ▶ ไม่สัมผัสสารเคมีที่มีตราสัญลักษณ์กะโหลกไขว้ไว้ที่ข้างภาชนะ
- ▶ อ่านฉลากทุกครั้งก่อนใช้งานพร้อมปฏิบัติตามคำแนะนำและวิธีการใช้งาน
- ▶ เรียนรู้วิธีการปฏิบัติอย่างถูกต้องกรณีเกิดอุบัติเหตุภัยสารเคมี
- ▶ ใส่ถุงมือ และหน้ากาก ทุกครั้งเมื่อจำเป็นต้องสัมผัสสารเคมี
- ▶ จดจำหมายเลขโทรศัพท์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไว้ติดต่อแจ้งเหตุ



การปฏิบัติขณะเกิดเหตุ

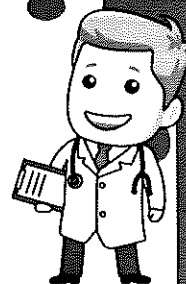


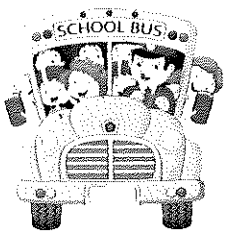
- ▶ รีบออกจากที่เกิดเหตุโดยห้ามอยู่ใต้ทิศทางลมเด็ดขาด
- ▶ ใช้ผ้าปิดจมูกและปาก ลดการสูดดมสารพิษเข้าสู่ร่างกาย
- ▶ ออกจากจุดเกิดเหตุ เหนือลมในระยะไม่ต่ำกว่า 300 เมตร
- ▶ ห้ามสัมผัสหรือใกล้สารเคมีที่รั่วไหล
- ▶ ล้างมือทุกครั้งหากสัมผัสสารเคมี
- ▶ แนะนำผู้ปกครองให้โทรศัพท์แจ้ง อปท. ในพื้นที่ , สำนักงาน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด, กรมควบคุมมลพิษ
สายด่วนนิรภัย 1650



การปฏิบัติหลังเกิดเหตุ

- ▶ ตรวจสอบตัวเองว่าได้รับบาดเจ็บหรือไม่ เพื่อจะเข้ารับการรักษา
ในสถานพยาบาลต่อไป
- ▶ ห้ามเข้าไปในพื้นที่เกิดเหตุ เพราะอาจยังมีสารพิษตกค้างอยู่
- ▶ เข้ารับการตรวจร่างกายอย่างละเอียดอีกครั้งในโรงพยาบาล
ในกรณีที่เป็นสารเคมีที่เป็นอันตรายสูงต่อระบบทางเดินหายใจ



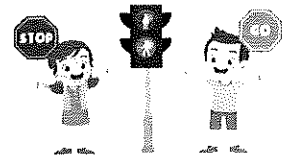
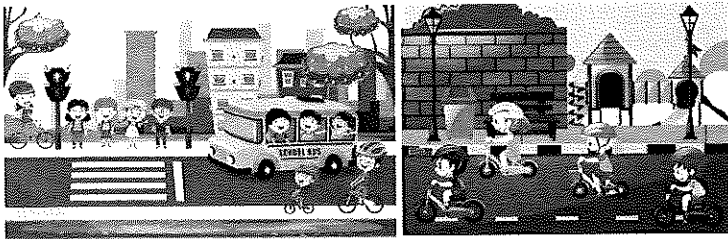


การป้องกันภัยจาก อุบัติเหตุทางถนน



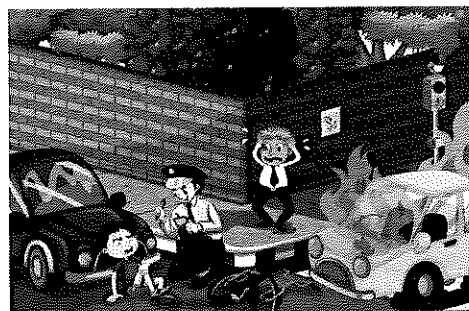
ก่อนเกิดเหตุ

- ▶ ควรเดินทางเท้าชิดด้านในถนน เพื่อป้องกันการถูกรถเฉี่ยวชน
- ▶ ข้ามถนนตรงทางม้าลาย สะพานลอย บริเวณที่มีสัญญาณไฟจราจร สำหรับคนข้าม หรือมีเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยอำนวยความสะดวกจราจร โดยมองซ้ายขวา เมื่อเห็นว่าปลอดภัยจึงค่อยข้ามถนน
- ▶ แนะนำผู้ปกครองตรวจสอบสภาพยานพาหนะ หมวกนิรภัย ให้พร้อมใช้งาน



❖ ขณะเกิดเหตุ

- ▶ ตั้งสติแล้วพยายามออกจากที่เกิดเหตุไปอยู่ในที่ปลอดภัย
- ▶ พยายามมองหาผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ที่พอจะช่วยเหลือเราได้
- ▶ หากมีเด็กเล็ก ให้พาเด็กเล็กไปอยู่ ณ จุดที่ปลอดภัยก่อน
- ▶ สำรวจอาการบาดเจ็บของตัวเอง
- ▶ ขอความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง หรือโทรศัพท์เพื่อขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมทางหลวง เบอร์โทรสายด่วน 1586 และ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน กรณีมีผู้ได้รับบาดเจ็บ เบอร์โทรสายด่วน 1669



วิชา ดินโคลนถล่ม

ดินถล่ม

เป็นภัยที่เกิดจากการเคลื่อนตัวของดิน หรือหินลงมาตามที่ลาดเชิงเขา ในขณะหรือภายหลังเกิดฝนตกหนักต่อเนื่อง ทำให้ดินชุ่มน้ำจนน้ำหนักของมวลดินเพิ่มขึ้น และแรงยึดเกาะระหว่างมวลดินลดลง จึงเลื่อนไหลลงมายังพื้นด้านล่าง ก่อให้เกิดความเสียหาย ต่อชีวิตและทรัพย์สิน

(หมายถึง เหตุการณ์ที่ดินและหินไม่สามารถรองรับการอุ้มน้ำได้จึงเกิดการเคลื่อนตัวลงมาจากภูเขาสูงตกลงมาทับบ้านเรือนประชาชน ไร่ นา ถนน แม่น้ำลำคลอง สำหรับประเทศไทยมักเกิดเหตุการณ์ดินโคลนถล่มในช่วงฤดูฝน (ปลายเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคมของทุกปี))

สาเหตุ

เกิดจากธรรมชาติ

- เกิดฝนตกหนักเป็นเวลานานบนภูเขาสูง ทำให้ดินไม่สามารถอุ้มน้ำไว้ได้ จึงเคลื่อนตัวไหลลงมาซึ่งมักเกิดภายหลังจากมีน้ำป่าไหลหลากลงมาแล้ว

- น้ำในแม่น้ำกัดเซาะตลิ่ง จนทำให้ตลิ่งพังทลายลงมา

เกิดจากการกระทำของมนุษย์

- มนุษย์ทำลายธรรมชาติ เช่น การตัดไม้ทำลายป่า การทำการเกษตรในพื้นที่ลาดชัน การทำลายหน้าดิน ทำให้ไม่มีรากไม้ยึดเกาะหน้าดิน

การปฏิบัติ

ก่อนเกิดภัย

- เมื่อเกิดฝนตกหนักเป็นเวลานาน จนเกิดน้ำป่าไหลหลาก ให้ตระหนักถึงเหตุการณ์ดินโคลนถล่ม
- อยู่ในความดูแลใกล้ชิดของผู้ปกครอง
- เตรียมพร้อมถึงภัยดินถล่มตลอดเวลา
- ควรปลูกต้นไม้ หญ้าแฝก พืชคลุมดิน เพื่อยึดหน้าดินบริเวณเชิงเขา
- ติดตามข่าวสาร ข้อมูลสภาพภูมิอากาศ และปริมาณน้ำฝนที่ตกในพื้นที่ เช่น ทางโทรทัศน์ ฯลฯ
- แนะนำและช่วยผู้ปกครองให้สังเกตเสียง หากได้ยินเสียงดังบริเวณข้างบนภูเขา ให้คิดว่าเป็นเสียง

ของดินโคลนถล่ม

- แนะนำและช่วยผู้ปกครองสังเกตสีของน้ำ หากมีสีขุ่นหลังมีฝนตกมาก ๆ อาจเกิดดินโคลนถล่ม
- เมื่อได้รับแจ้งข่าวสาร หรือได้ยินสัญญาณเตือนภัยดัง ให้รีบแจ้งผู้ปกครองให้อพยพทันที
- ช่วยเหลือผู้ปกครอง จัดเตรียมสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นในยามฉุกเฉิน เช่น ยารักษาโรค เสื้อผ้า
- เข้าร่วมการฝึกซ้อมอพยพหนีภัย พร้อมศึกษาเส้นทางหนีภัยไปยังพื้นที่ปลอดภัย

ขณะเกิดภัย

- อยู่ในความดูแลใกล้ชิดของผู้ปกครองตลอดเวลา
- อพยพออกจากพื้นที่เกิดเหตุทันที เพื่อให้พ้นจากแนวการไหลของดิน หรือน้ำไหลเชี่ยว
- อยู่ห่างจากลำน้ำให้มากที่สุด
- กรณีลัดตลิ่งน้ำ ให้หาต้นไม้ใหญ่ยึดเกาะและปีนให้พ้นน้ำ
- อย่าออกภายนอกบ้าน ให้หลบอยู่ในบ้านที่มีสภาพแข็งแรงแน่นหนา (จริง ๆ แล้วควรหนีออกก่อน)
- แนะนำผู้ปกครอง หากจำเป็นต้องอพยพออกจากบ้าน ให้อพยพไปยังจุดที่ได้นัดหมายกันไว้

หรือจุดปลอดภัยที่เป็นที่โล่งแจ้ง เช่น สนามกีฬา เป็นต้น

- (อยู่ในความดูแลของผู้ปกครองตลอดเวลา และให้ระวังก้อนหินขนาดใหญ่หรือโคลน ที่อาจไหลลงมากับน้ำอีกเมื่อไหร่ก็ได้ (ขณะเกิดเหตุอาจจะระวังไม่ได้ ต้องหนีก่อน)

หลังเกิดภัย

- ห้ามเข้าใกล้และกลับเข้าไปในบ้านเรือน จนกว่าสถานการณ์จะปกติ หรือได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่
- ตรวจสอบว่ามีอะไร ชำรุดเสียหายบ้าง แล้วรีบแจ้งผู้ปกครองทราบ
- ช่วยผู้ปกครองเก็บกวาดทำความสะอาดบ้านเรือน และในขณะที่ทำความสะอาดให้ระมัดระวังเศษแก้ว มีด ของมีคม หรือตะปู ตกอยู่บนพื้น

วิชา แผ่นดินไหว

แผ่นดินไหว

หมายถึง เหตุการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดจากการสั่นสะเทือนของพื้นดินอย่างรุนแรง ซึ่งเกิดจากการกระทบและเสียดสีกันระหว่างชั้นหินและชั้นดินภายใต้ผิวโลก ตามแนวรอยเลื่อนของเปลือกโลก

สาเหตุการเกิดแผ่นดินไหว

เกิดจากสาเหตุหลัก ๒ ประการ ดังนี้

- ตามธรรมชาติ : เกิดจากการสั่นสะเทือนของพื้นดินใต้ผิวโลก และการเคลื่อนตัวของแผ่นเปลือกโลกโดยฉับพลัน เพื่อปลดปล่อยพลังงาน ระบายความร้อน เช่น ภูเขาไฟระเบิด แผ่นดินถล่ม และการเปลี่ยนแปลงของชั้นน้ำใต้ดิน เป็นต้น
- การกระทำของมนุษย์ : การสร้างเขื่อนและอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ การสูบน้ำใต้ดินมาใช้มากเกินไป การสูบน้ำมันและแก๊สธรรมชาติ และการทดลองระเบิดนิวเคลียร์ใต้ดิน ทำให้ชั้นหินที่อยู่ใต้เปลือกโลกเกิดการเคลื่อนตัว และเกิดแรงสั่นสะเทือนขึ้นได้

การปฏิบัติ

ก่อนเกิดภัย

๑. เตรียมอุปกรณ์กรณีฉุกเฉิน ดังนี้

- ไฟฉาย (พร้อมถ่านไฟฉาย) / นกหวีด
- กระเป๋าปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- ติดตั้งเครื่องดับเพลิงไว้ประจำจุดเสี่ยงในอาคารบ้านเรือน
- แนะนำผู้ปกครองให้ยึดเฟอร์นิเจอร์ขนาดใหญ่ตรึงกับผนังหรือเสา และวางสิ่งของที่มีน้ำหนักไว้ในที่ต่ำ

๒. กำหนดจุดนัดพบเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน (จุดรวมพล)

ขณะเกิดภัย

- กรณีอยู่ในอาคาร เช่น ในห้องเรียน เมื่อเกิดแผ่นดินไหวควรปฏิบัติตัว ดังนี้

๑. ตั้งสติ อย่าส่งเสียง
๒. ฟังสัญญาณจากคุณครู เพื่อเตรียมเข้าที่หลบภัย
๓. วิ่งเข้าที่หลบภัย (ซึ่งที่หลบภัยจะต้องไม่อยู่บริเวณใต้คานหรือใกล้เสา อยู่ให้ห่างจากประตูและหน้าต่างที่เป็นกระจก หรือสิ่งของที่อาจตกลงมากระแทก รวมถึงเฟอร์นิเจอร์ที่สามารถล้มได้)
๔. ปฏิบัติตามหลัก “หมอบ ป้อง เกาะ” โดยให้หลบใต้โต๊ะหรือหลบในจุดที่มีโครงสร้างแข็งแรง เพื่อป้องกันสิ่งของตกใส่ศีรษะ เช่น ใต้โต๊ะครู หรือชั้นเก็บผ้าห่มเด็ก ๆ โดยก้มตัวให้ต่ำลง



๕. ถ้าไม่มีที่หลบกำบัง ให้หมอบราบกับพื้นหรือก้มต่ำ โดยใช้แขนหรือมือประสานไว้บนศีรษะ ป้องกันศีรษะและลำคอ เพื่อป้องกันสิ่งของที่อาจตกลงมากระแทก ทำให้ได้รับบาดเจ็บรุนแรงได้
๖. เมื่อมีการสั่นสะเทือน ให้ใช้มือยึดเกาะโต๊ะหรือที่กำบังให้แน่นและเคลื่อนตัวไปตามทิศทางของแรงสั่นสะเทือน
๗. หลบในที่หลบภัย พร้อมนับ ๑ - ๑๐ ในใจ
๘. เมื่อการสั่นสะเทือนหยุดนิ่ง และรู้สึกปลอดภัยให้ยกมือขึ้น รोजनแผ่นดินไหวสงบจึงรีบวิ่งออกนอกอาคาร
๙. ในการรอกนอกอาคาร ห้ามใช้ลิฟต์โดยเด็ดขาด เพราะหากกระแสไฟฟ้าดับจะติดค้างในลิฟต์ ทำให้ขาดอากาศหายใจและเสียชีวิตได้
๑๐. ไปรายงานตัวกับครูที่จุดนัดพบเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน (จุดรวมพล)

- กรณีอยู่นอกอาคาร เมื่อเกิดแผ่นดินไหวควรปฏิบัติตัว ดังนี้
 - อยู่ให้ห่างจากสิ่งปลูกสร้างขนาดใหญ่ โดยเฉพาะเสาไฟฟ้า ป้ายโฆษณา ต้นไม้ใหญ่ กำแพง ซึ่งอาจพังทลายหรือล้มทับ
 - แนะนำผู้ปกครองให้จอดรถในบริเวณที่ปลอดภัย ห้ามจอดรถบริเวณใต้สะพานหรือทางด่วน ไม่อยู่ใกล้เสาไฟฟ้า ป้ายโฆษณา บ้านเรือน หรือตึกขนาดใหญ่ และรอนแผ่นดินไหวสงบจึงค่อยขับรถไปต่อไป

หลังเกิดภัย

- ควรสวมใส่รองเท้าหุ้มส้น เพื่อป้องกันเศษแก้วหรือวัตถุแหลมคมที่มุดตำ
- ให้ออกจากบริเวณที่มีสายไฟขาดหรือสายไฟพาดถึง
- หากมีแก๊สรั่วภายในบ้าน แจ้งผู้ปกครองให้ปิดวาล์วแก๊ส และเปิดประตูหน้าต่างทุกบานเพื่อระบายอากาศ
- หากอยู่ในอาคารที่ได้รับความเสียหายควรรีบออกจากอาคารทันที เพราะหากเกิดแผ่นดินไหวตามอาจทำให้อาคารพังลงมาทับได้
- แนะนำผู้ปกครองให้เปิดวิทยุเพื่อฟังข่าวสารและฟังคำแนะนำฉุกเฉินเพื่อความปลอดภัย

วิชา ไฟป่า

ไฟป่า

หมายถึง ไฟไหม้ในป่า อาจเกิดจากธรรมชาติ หรืออาจเกิดจากการกระทำของมนุษย์ ซึ่งมีผลทำให้ป่าไม้เสียหาย ถูกทำลาย และสัตว์ป่าเสียชีวิต การเกิดไฟป่าของประเทศไทยมักอยู่ในช่วงเดือน พฤศจิกายน – เมษายนของทุกปี โดยเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน เป็นช่วงที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดไฟป่ามากที่สุด

สาเหตุการเกิดไฟป่า

ไฟป่าเกิดจาก ๒ สาเหตุ

- ตามธรรมชาติ เช่น กิ่งไม้เสียดสีกัน ภูเขาไฟระเบิด ก้อนหินกระทบกัน และที่สำคัญ คือ พายุผ่า
- การกระทำของมนุษย์ เช่น การเผาป่า เพื่อหาของป่า การจุดไฟเพื่อกระตุ้นการงอกของเห็ด การแตกใบของผักหวาน การจุดเพื่อไล่ตัวมดแมลง ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดไฟป่ามากที่สุด และสาเหตุรองลงมา คือ การเผาไร่เพื่อกำจัดวัชพืชหรือซากพืชที่เหลืออยู่ภายหลังเก็บเกี่ยว การแกล้งจุดไฟ การก่อกองไฟของนักท่องเที่ยวแล้วดับไม่สนิท รวมถึงความประมาทที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์

การปฏิบัติ

ก่อนเกิดภัย

- ไม่เผาขยะ และแนะนำผู้ปกครองไม่ทิ้งก้นบุหรี่ใกล้พงหญ้าแห้ง หรือสิ่งที่ติดไฟได้ง่าย
- ไม่ก่อกองไฟบริเวณรอบบ้านหรือใกล้แหล่งเชื้อเพลิง
- ไม่จุดยากันยุง รูป เทียน ทิ้งไว้โดยไม่มีใครดูแล
- เก็บกวาดใบไม้ กิ่งไม้ และหญ้าแห้งไม่ให้กองสะสมเป็นเชื้อเพลิง
- ไม่เก็บของป่าหรือล่าสัตว์ โดยการจุดไฟหรือรมควัน
- จัดทำแนวกันไฟ เพื่อป้องกันเพลิงลุกลามเป็นไฟป่า



- ปลุกพืชที่มีความอวบน้ำสูง (มีน้ำในลำต้นมาก) ไม่ผลัดใบในฤดูแล้ง มีเรือนยอดแน่นที่ปกคลุมดิน เช่น กล้วย (ห่างกัน ๒ เมตร) หญ้าแฝก ต้นสะเดาช้าง เพื่อเป็นแนวกันไฟ



- ทำป่าเปียก โดยขุดลอกคลองส่งน้ำ และปลูกกล้วย หรือพืชอวบน้ำตามแนวคลอง



ขณะเกิดภัย

- เมื่อพบเห็นให้แจ้งผู้ปกครองทันที เพื่อให้ผู้ปกครองรีบโทรแจ้งไปยังองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในพื้นที่ / เทศบาล หรืออำเภอ ให้เข้ามาระงับเหตุโดยเร็ว
- ไม่เข้าไปอยู่บริเวณใกล้ลมโดยเด็ดขาด ให้พยายามอยู่นิ่ง



- ไม่เข้าไปอยู่ในแนวไฟหรือทิศทางของไฟที่กำลังเดินทางมาถึงตัวเรา
- รีบออกจากพื้นที่ที่เกิดไฟไหม้ โดยให้ส่งเสียงร้องขอความช่วยเหลือ

หลังเกิดภัย

- ตรวจสอบตัวเองว่าได้รับบาดเจ็บหรือไม่ เพื่อจะได้รับการรักษาในสถานพยาบาลต่อไป
- ตรวจสอบสมาชิกที่อยู่ในพื้นที่เกิดเหตุว่าครบทุกคนหรือไม่ เพื่อแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบ

วิชา ภัยแล้ง

ภัยแล้ง

หมายถึง ภัยธรรมชาติอันเกิดจากการมีฝนตกน้อย หรือฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลานานและครอบคลุมพื้นที่เป็นบริเวณกว้าง ส่งผลให้ประชาชนเกิดการขาดแคลนน้ำดื่ม น้ำใช้ พืชพันธุ์ไม้ต่าง ๆ ขาดน้ำ ไม่สามารถเจริญเติบโตได้ตามปกติ ภัยแล้งจะเกิด ๒ ช่วง ช่วงที่ ๑ ในฤดูหนาวระหว่างเดือนตุลาคม – กุมภาพันธ์ และต่อเนื่องมาถึงฤดูร้อนระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – พฤษภาคม

สาเหตุการเกิดภัยแล้ง

- ฝนตกน้อยกว่าปกติ ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล
- เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลก ภาวะที่ชั้นอากาศดูดซับและปล่อยความร้อนกลับลงมา
- ไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำ เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง หรือสระ เป็นต้น

การปฏิบัติ

ก่อนเกิดภัย



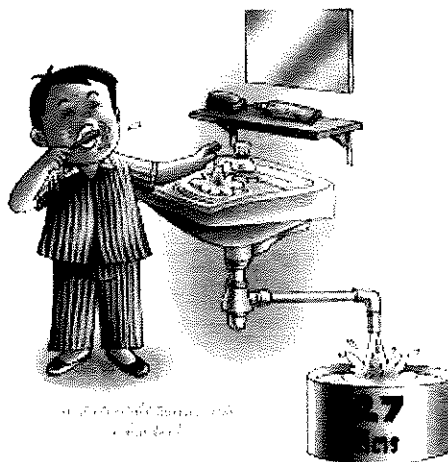
- กำจัดวัสดุเชื้อเพลิงรอบที่พัก เพื่อป้องกันการเกิดไฟฟ้าและการลุกลาม
- เตรียมหมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉิน เมื่อเกิดภัยแล้งและต้องการความช่วยเหลือ



- คลุมต้นไม้ด้วยฟางข้าว / ใช้เศษหญ้าทำร่มเงา เพื่อลดการระเหยของน้ำ
- แนะนำผู้ปกครองให้จัดเตรียมภาชนะเพื่อกักเก็บน้ำสะอาดเพื่อไว้ใช้ในการบริโภคให้เพียงพอและมีฝาปิดมิดชิด
- แนะนำผู้ปกครองให้ขุดลอกสระน้ำ คู คลอง ดูแลแหล่งกักเก็บน้ำในชุมชนให้สามารถกักเก็บน้ำได้จำนวนมาก เพียงพอต่อการใช้งาน และปรับปรุงดินให้อุ่มน้ำ

- แนะนำให้ผู้ปกครองติดตามแผนการแจกจ่ายน้ำ รับทราบจุดรับบริการน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค และแจ้งแผนที่สำหรับครอบครัวที่มีผู้พิการ และไม่สามารถมาขอรับบริการน้ำได้ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่

ขณะเกิดภัย



- ใช้น้ำอย่างประหยัดในการทำกิจวัตรประจำวัน เช่น ควรปิดก๊อกน้ำขณะล้างจาน การแปรงฟัน ไม่ปล่อยน้ำไหลตลอดเวลา
- ระวังโรคที่มากับภัยแล้ง เช่น โรคอุจจาระร่วง โรคอาหารเป็นพิษ
- ทำน้ำให้สะอาด โดยการใช้สารส้มชนิดก้อนกวนในน้ำ ๑ - ๒ นาที เมื่อน้ำมีตะกอน และทิ้งไว้จนตกตะกอน
- ควรดื่มน้ำสะอาดอยู่เสมอ เพื่อป้องกันไม่ให้ร่างกายมีอุณหภูมิสูง และอาจมีอาการหน้ามืดที่เกิดจากความร้อน
- กำจัดแมลงต่าง ๆ ที่มีมากช่วงภัยแล้งโดยการกำจัดขยะให้เรียบร้อย



- แนะนำให้ผู้ปกครองวางแผนการใช้น้ำอย่างประหยัด เพื่อให้มีน้ำใช้ตลอดช่วงภัยแล้ง เช่น ใช้น้ำจากฝักบัวแทนตักอาบ นำนํ้าที่เหลือจากการใช้งานไปรดน้ำต้นไม้ เช็ดถู ทำความสะอาดบ้าน หรือนำนํ้าที่ใช้ชำระร่างกาย หรือนํ้าจากการซักผ้าไปใช้ต่อทางการเกษตร หรือล้างรถบนสนามหญ้าด้วยนํ้ายาทำความสะอาดที่ไม่เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม ใช้นํ้าครั้งเดียวได้ประโยชน์ทั้งสองทาง
- แนะนำผู้ปกครองให้ปลูกพืชที่ใช้นํ้าน้อยในฤดูแล้ง คือ พืชที่มีอายุสั้น เช่น แตงกวา-แตงร้าน ฟักทอง แตงโม ข้าวโพดหวาน ข้าวโพดข้าวเหนียว แพง และถั่วฝักยาว (การปลูกพืชผักอายุสั้นใช้เงินลงทุนต่อรุ่นต่ำ แต่สามารถสร้างรายได้ให้เกษตรกรได้ ๒ - ๓ รอบต่อรุ่น)
- แนะนำผู้ปกครองในการใช้นํ้าเพื่อการเกษตร ควรใช้ในช่วงเช้าและเย็น เพื่อลดอัตราการระเหยของนํ้า

หลังเกิดภัย

- ดูแลให้สุขภาพร่างกายของเราให้แข็งแรงอยู่เสมอ
- การปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อาศัยให้เหมาะสม
- เข้ารับการตรวจรักษาโรคที่เกิดมาจากภัยแล้ง เช่น โรคผิวหนัง

วิชา ภัยหนาว

ภัยหนาว

หมายถึง ภัยที่เกิดขึ้นจากสภาพอากาศที่หนาวจัด อุณหภูมิต่ำกว่า ๑๕ องศาเซลเซียส และลงอย่างต่อเนื่องจนประชาชนได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงและกว้างขวาง

สาเหตุการเกิดภัยหนาว

เกิดจากธรรมชาติที่ได้รับอากาศเย็นแผ่ลงมาจากประเทศจีนมีสภาพอากาศที่หนาวจัด มีอุณหภูมิที่ลดต่ำลงอย่างต่อเนื่องทุกวัน ซึ่งจะเกิดขึ้นระหว่างเดือนพฤศจิกายน - เดือนกุมภาพันธ์

การปฏิบัติ

ก่อนเกิดภัย



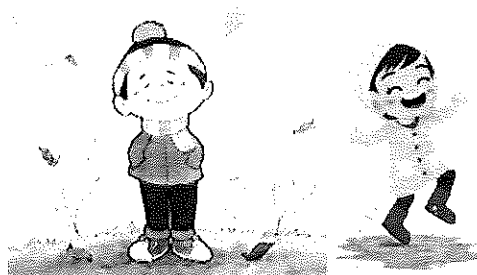
- ควรเตรียมเสื้อผ้าและผ้าห่มกันหนาวให้เพียงพอกับสมาชิกในครอบครัว
- ระวัง ๖ โรคสำคัญที่มักเกิดช่วงฤดูหนาว ได้แก่ ไข้หวัด ไข้หวัดใหญ่ ปอดบวม ไข้หัด

อุจจาระร่วง และอีสุกอีใส

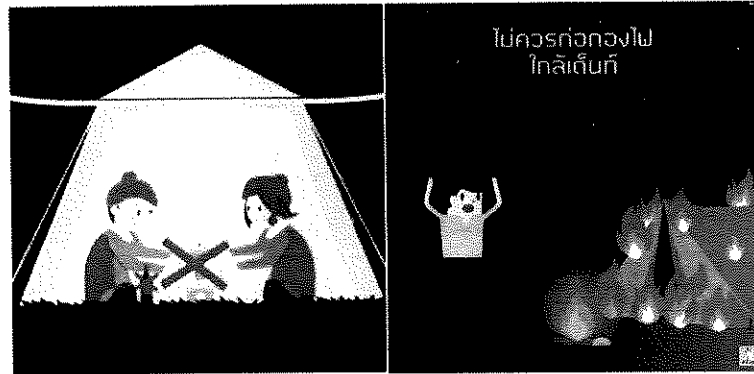
- เตรียมยารักษาโรคเรื้อรังที่จำเป็น เช่น ผู้ป่วยหอบหืด
- จัดเตรียมของใช้ที่จำเป็นในครอบครัว เช่น หน้ากากอนามัย ยาสามัญประจำบ้าน
- แนะนำผู้ปกครองให้ซ่อมแซมบ้านตัวเองเพื่อไม่ให้อากาศหนาวเข้ามาในบ้านได้ง่าย
- แนะนำผู้ปกครองให้ติดตามข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือสื่อมวลชน
- แนะนำผู้ปกครองให้พาบุตรหลานไปฉีดวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาลทุกปี โดยเฉพาะเด็กเล็ก

อายุ ๖ เดือน ถึง ๒ ขวบ

ขณะเกิดภัย



- สวมเสื้อผ้าหรือเครื่องนุ่งห่มกันหนาวและห่มเครื่องห่มอุ่น ๆ
- รักษาความอบอุ่นของร่างกาย ออกกำลังกายสม่ำเสมออย่างน้อยวันละ ๓๐ นาที ๓ - ๔ วันต่อสัปดาห์ จะช่วยทำให้ร่างกายทนต่อความหนาวเย็นได้มากขึ้น
- ทาน้ำมันมะพร้าว โลชั่น รักษาความชุ่มชื้นของร่างกายไม่ให้ผิวแห้ง และทาลิปมัน เพื่อป้องกันริมฝีปากแห้งแตกเป็นแผล



- ไม่ควรนอนในที่โล่งแจ้งลมโกรกโดยไม่สวมเสื้อผ้าหรือห่มผ้า ไม่ผิงไฟในที่อับอากาศ เช่น ในเต็นท์
- เลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และพลังงาน เช่น เนื้อสัตว์ ไข่ ผักผลไม้
- ไม่ควรคลุกคลีใกล้ชิดกับผู้ป่วยโรคติดต่อระบบทางเดินลมหายใจ ไอ จาม น้ำมูก
- ผู้ที่อ่อนแอเมื่อเจ็บป่วยให้รีบไปตรวจรักษาที่สถานบริการสาธารณสุขใกล้บ้านทันที

หลังเกิดภัย

- ดูแลสุขภาพร่างกายเราให้แข็งแรงเสมอ
- ปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้เหมาะสม
- เข้ารับการบริการตรวจรักษาสำหรับผู้เจ็บป่วยจากอากาศหนาว

วิชา อุทกภัย

อุทกภัย (น้ำท่วม)

คือ ภัยและอันตรายที่เกิดจากสภาวะน้ำท่วมหรือน้ำท่วมฉับพลัน มีสาเหตุมาจากการเกิดฝนตกหนักหรือฝนต่อเนื่องเป็นเวลานาน เนื่องจาก พายุหมุนเขตร้อน ได้แก่ พายุดีเปรสชัน, พายุโซนร้อน, พายุไต้ฝุ่น ร่องมรสุมหรือร่องความกดอากาศต่ำ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เชื้อนพัง (เพิ่มเติมความรู้วิทยาศาสตร์)

(หมายถึง พื้นดินที่มีน้ำท่วมขังสูงกว่าระดับปกติ ซึ่งเกิดจากปริมาณน้ำฝนที่ตกลงมามากจนทำให้มีปริมาณน้ำบนผิวดินสูงจนเกินกว่าการระบายออก ทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน น้ำป่าไหลหลาก น้ำท่วมขัง และน้ำล้นตลิ่ง)

สาเหตุการเกิดอุทกภัย (น้ำท่วม)

- เกิดจากธรรมชาติ เช่น ฝนตกหนักต่อเนื่องเป็นเวลานาน ๆ ฝนตกบริเวณภูเขาทำให้น้ำไหลลงสู่พื้นที่ราบอย่างรวดเร็ว และมีน้ำทะเลหนุนสูง ทำให้ไม่สามารถระบายน้ำลงทะเลได้อย่างรวดเร็ว
- เกิดจาก มนุษย์ เช่น การตัดไม้ทำลายป่าทำให้ไม่มีรากไม้ไว้ดูดซับน้ำฝน การก่อสร้างอาคารบ้านเรือนและสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ กีดขวางทางน้ำตามธรรมชาติ การพังทลายของเขื่อน และคันกันน้ำ ฯลฯ

การปฏิบัติ

ก่อนเกิดภัย

- เมื่อเกิดฝนตกหนักต่อเนื่องเป็นเวลานาน ให้ตระหนักถึงอุทกภัย
- ติดตามข่าวสาร ข้อมูลสภาพภูมิอากาศ และปริมาณน้ำฝนที่ตกในพื้นที่
- จัดเก็บหนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน ของใช้ส่วนตัว ไว้บนที่สูง
- ช่วยเหลือผู้ปกครอง จัดเตรียมสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นในยามฉุกเฉิน ได้แก่
- เครื่องมือช่างไม้ ไม้กระดาน และเชือกไว้บ้างสำหรับต่อแพ เพื่อช่วยชีวิตในยามคับขัน
- อาหารกระป๋อง หรืออาหารสำรองไว้
- เตรียมน้ำดื่มเก็บไว้ในขวดและภาชนะที่ปิดแน่น ๆ
- เตรียมเครื่องเวชภัณฑ์ไว้พอสมควร เช่น ยาแก้พิษกัดต่อยแมลงป้องกัน ตะขากัน งู และสัตว์อื่น
- เตรียมเชือก
- เตรียมไฟฉาย ถ่านไฟฉาย และเทียนไข เพื่อไว้ใช้เมื่อไฟฟ้าดับ
- เสื้อชูชีพ
- (ยารักษาโรค เสื้อผ้า)
- ดูแลบ้านเรือน ไม้ทิ้งขยะ ถูพลาสติก ลงในท่อระบายน้ำ เพื่อให้ น้ำไหลได้สะดวก
- ช่วยเหลือผู้ปกครอง เตรียมกระสอบใส่ดินหรือทราย เพื่อเสริมคันดินที่กั้นน้ำให้สูงขึ้น เมื่อระดับน้ำ

ขั้นสูงท่วมคันดินที่สร้างอยู่

- แนะนำให้ผู้ปกครองย้ายปลั๊กไฟให้สูงจากระดับน้ำท่วม

ขณะเกิดภัย

- แนะนำให้ผู้ปกครองตัดสะพานไฟ และปิดแก๊สหุงต้มให้เรียบร้อย
- ช่วยเหลือ ผู้ปกครองขนย้ายสิ่งของเครื่องใช้ชั้นที่สูง โดยเฉพาะเครื่องใช้ไฟฟ้า
- ติดตามข่าวสาร ข้อมูลสภาพภูมิอากาศ และปริมาณน้ำฝนที่ตกในพื้นที่
- เชื้อนพังกาเตือนจากหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างเคร่งครัด

- เตรียมพร้อมที่จะอพยพไปในที่ปลอดภัยเมื่อสถานการณ์จวนตัว หรือปฏิบัติตามคำแนะนำของทางราชการ

- เมื่อจวนตัวให้คำนึงถึงความปลอดภัยของชีวิตมากกว่าทรัพย์สินสมบัติ
- อยู่ในความดูแลใกล้ชิดของผู้ปกครองตลอดเวลา
- อยู่ในบ้านหรืออาคารแข็งแรง และอยู่ในที่สูงพื้นระดับน้ำที่เคยท่วมมาก่อน
- ไม่เล่นน้ำหรือว่ายน้ำเล่นในขณะน้ำท่วม
- ห้ามสัมผัสเครื่องใช้ไฟฟ้าในขณะที่ร่างกายเปียก
- ห้ามเดินลุยน้ำในเวลากลางคืน อาจซ้ำซ้อนกับข้ออื่น
- ใช้วัสดุอุปกรณ์ในการช่วยเหลือผู้ที่ตกน้ำ ให้ใช้ห่วงยาง ลูกมะพร้าว หรือเชือก โยนให้ผู้ตกน้ำยึด

ตัวเองไว้จะปลอดภัยมากกว่าลงไปช่วยด้วยตนเอง

- ไม่ควรเข้าไปในเส้นทางที่มีกระแสน้ำไหลแรง แอ่งน้ำ บ่อน้ำ เพราะอาจสิ้นเปลืองลงไปได้
- ห้ามลงเล่นน้ำเด็ดขาด อาจซ้ำซ้อนกับข้ออื่น
- อย่าออกจากบ้าน โดยไม่มีผู้ปกครอง และสวมใส่เสื้อชูชีพสำหรับเด็ก เมื่อจำเป็นต้องเดินทาง
- ระวังอันตรายจากสัตว์ และสัตว์มีพิษต่าง ๆ ที่อาจหนีน้ำท่วมหรือลอยมากับน้ำ เช่น งู ตะขาบ แมง

ป่อง ปลิง ทาก ฯลฯ

- ป้องกันยุงและโรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดพร้อมกับน้ำท่วมขัง โดยนอนในมุ้ง ทายากันยุง ล้างบาดแผลที่ถูกยุงกัดด้วยน้ำสะอาด ทายาเพื่อแก้คันและอย่าเกา เพื่อไม่ให้เชื้อโรคเข้าสู่ผิวหนัง
- ทำให้ร่างกายอบอุ่นอยู่เสมอ
- รักษาความสะอาดของมือ หมั่นล้างมือให้สะอาด อย่าใส่เสื้อผ้าเปียกชื้น) ไม่ขยี้ตา เพราะอาจเกิด

โรคไข้หวัด และโรคตาแดงได้

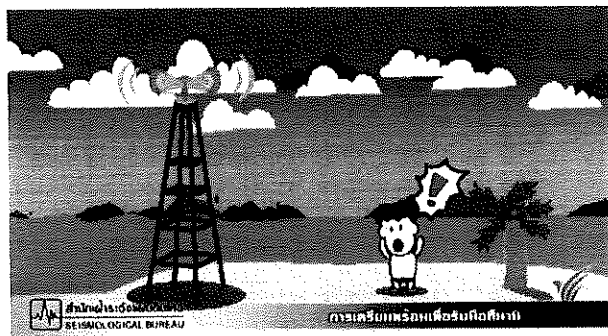
- รับประทานอาหารที่ปรุงสุก และสะอาด เพื่อป้องกันโรคท้องร่วง อาหารเป็นพิษ

หลังเกิดภัย

- ช่วยเหลือผู้ปกครอง ตรวจสอบว่ามีอะไร ขาดหายบ้าง (แล้วรีบแจ้งผู้ปกครองทราบ)
- ช่วยผู้ปกครองเก็บกวาดทำความสะอาดบ้านเรือน และในขณะที่ทำความสะอาดให้ระมัดระวังเศษ

แก้ว มีด ของมีคม หรือตะปู ตกอยู่บนพื้น

- สร้างความคุ้นเคยกับป้ายสัญญาณเตือนภัยสึนามิ



- หมั่นสังเกตการเตือนภัยล่วงหน้าจากธรรมชาติ

ขณะเกิดภัย

บริเวณชายหาด เมื่อเกิดแผ่นดินไหว



- หากรู้สึกแผ่นดินสะเทือน ให้รีบออกห่างจากบริเวณชายฝั่งให้เร็วที่สุด และหนีขึ้นตึกสูง
- หากไม่สามารถหนีได้ทัน ให้ปีนขึ้นต้นไม้ให้สูงที่สุด
- หากกำลังจะจมน้ำ ให้หาสิ่งที่ลอยน้ำได้ และเกาะไว้ให้แน่น

บนเรือ

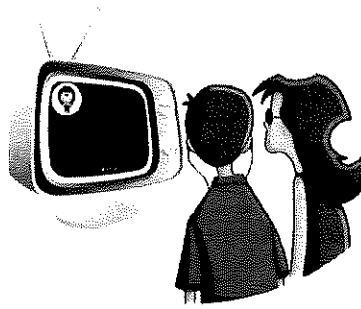
- หากเรือลอยอยู่ห่างฝั่ง ให้รีบนำเรือออกไปกลางทะเลน้ำลึก
- เรือขนาดเล็กหากลอยอยู่บริเวณชายฝั่ง ให้จอดไว้ที่ท่าแล้วรีบขึ้นฝั่งไปยังพื้นที่สูง

ที่พักอาศัย / โรงเรียน

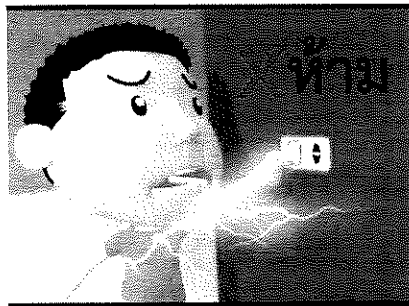
- ฟังคำแจ้งเตือนของชุมชน และปฏิบัติตามแผนอพยพหนีภัย
- หากอยู่ในโรงเรียน ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของครูและเจ้าหน้าที่โรงเรียน
- หากอยู่ในโรงแรม เมื่อได้ยินเสียงเตือนภัยให้รีบหนีไปยังชั้นบนสุด
- ควรอยู่ห่างจากแม่น้ำ หรือคลองที่ต่อเชื่อมลงสู่ทะเล
- ไม่ควรหลบภัยอยู่ในรถยนต์ เนื่องจากคลื่นอาจทำอันตรายได้

หลังเกิดภัย

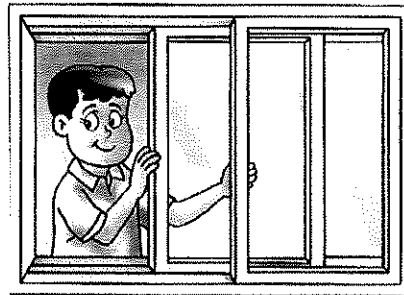
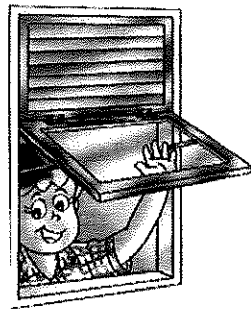
- ติดตามแนวทางปฏิบัติ จากสื่อมวลชนทุกแขนง



- รอฟังประกาศจากภาครัฐเท่านั้น จึงสามารถกลับเข้าที่พักได้
- อยู่ห่างจากอาคารที่ถูกกระแทก เพราะอาจพังลงมาได้
- ใช้อาคารที่ไม่ได้รับความเสียหายเป็นสถานที่พักพิงชั่วคราว



- อย่าเปิดเครื่องใช้ไฟฟ้า จนกว่าจะได้รับแจ้งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง



- เปิดหน้าต่าง ประตู เพื่อไล่ความชื้น ดักโคลนที่ยังเปียกออกโดยเร็วก่อนที่จะแห้ง

วิชา อักคีภัย

อักคีภัย (ไฟไหม้)

หมายถึง ภัยอันตรายอันเกิดจากไฟที่ขาดการควบคุมดูแล ทำให้เกิดการติดต่อกลุกลามไปตามบริเวณที่มีเชื้อเพลิงอย่างต่อเนื่อง

สาเหตุการเกิดอักคีภัย

- ความประมาท มักเกิดจากความไม่ระมัดระวังในการใช้ชีวิตประจำวันของเรา เช่น การหุงต้มอาหารโดยขาดการดูแล การจุดไฟให้พระแล้วปล่อยทิ้งไว้ การเผาขยะ เป็นต้น
- การขาดความรู้โดยเฉพาะความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์และเครื่องใช้ไฟฟ้า การใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าหลายเครื่องที่เต้ารับอันเดียว การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ไม่ได้มาตรฐานหรือชำรุด เป็นต้น ซึ่งล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดกระแสไฟฟ้าลัดวงจรได้
- ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ มักเกิดขึ้นจากเด็กนักเรียน เช่น การเล่นประทัด ดอกไม้ไฟ หรือจุดฟืนไฟเพื่อความสนุกสนาน เป็นต้น

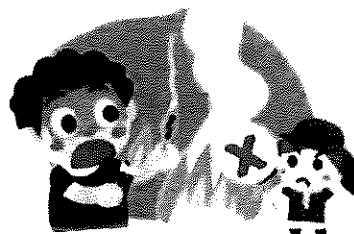
การปฏิบัติ

ก่อนเกิดภัย

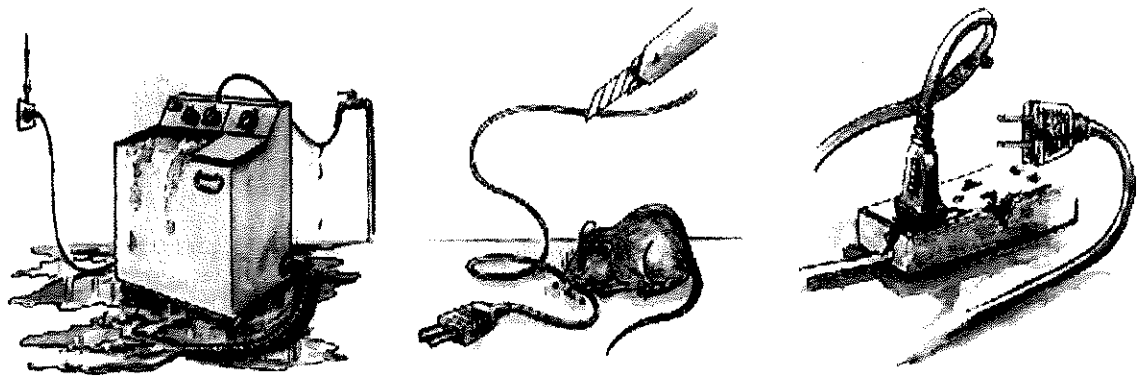
- แนะนำผู้ปกครองว่าอย่าเก็บสิ่งของไวไฟ เช่น น้ำมันก๊าด ทินเนอร์ ไวใกล้เตาไฟ หรือพื้นที่ที่มีการจุดไฟ



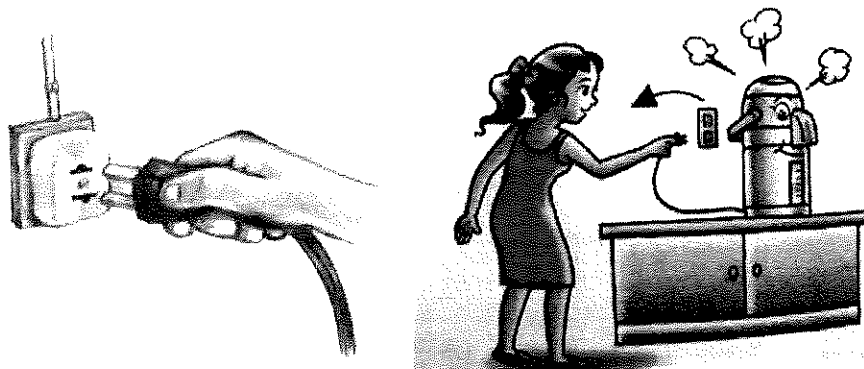
- แนะนำผู้ปกครองว่าไม่ให้พูดคุยโทรศัพท์ขณะที่กำลังปรุงอาหารโดยใช้เตาไฟอยู่



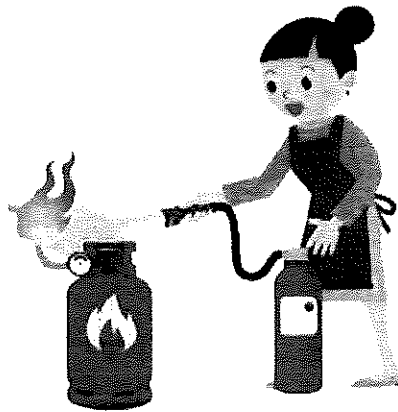
- ห้ามเล่นไม้ขีดไฟ ไฟแช็ก โดยไม่มีผู้ปกครองคอยกำกับดูแลเป็นอันขาด



- แนะนำผู้ปกครองตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้า สายไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพปลอดภัย หากชำรุดให้รีบซ่อมแซม
- ก่อนเข้านอนแนะนำให้ผู้ปกครองให้ตรวจสอบและปิดอุปกรณ์ไฟฟ้า เช่น เตารีด แก๊ส เป็นต้น



- ปิดสวิตช์ไฟและถอดปลั๊กไฟทุกครั้งหลังใช้งาน



- ให้ผู้ปกครองติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันและระงับเพลิงไหม้

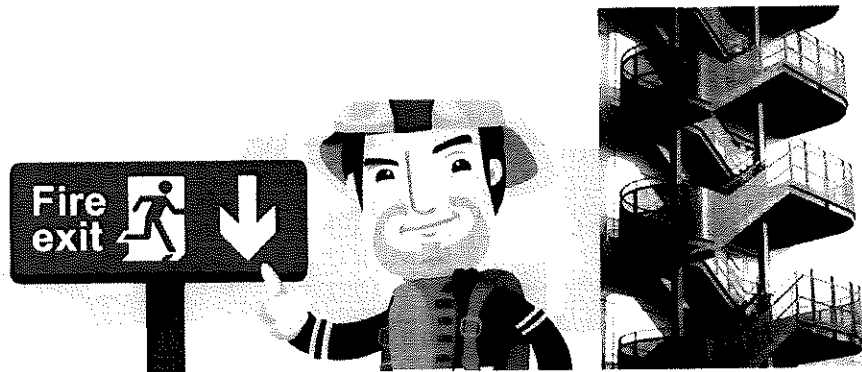


ทางขึ้น ทางออก ทางหนีไฟ
ต้องปราศจากสิ่งกีดขวาง

- ห้ามเก็บสิ่งของบริเวณ หน้าต่างทางเดิน ทางออกฉุกเฉิน บันไดหนีไฟ เพราะจะกีดขวางเส้นทางหนีไฟ

ขณะเกิดภัย

- ตั้งสติ ไม่ตื่นตระหนกรีบบอกผู้ปกครองให้ทราบ
- นึกถึงชั้นตอนต่าง ๆ ที่จะเอาตัวรอดออกจากห้องพักไปยังทางออกฉุกเฉิน



- ไม่ควรใช้บันไดภายในอาคาร ให้ใช้บันไดนอกอาคารเท่านั้น
- ให้นี้ออกมา โดยใช้บันไดหนีไฟ ห้ามใช้ลิฟต์โดยเด็ดขาด เพราะลิฟต์จะหยุดทำงานเมื่อเกิดเพลิงไหม้
- ห้ามหนีเข้าไปอยู่ในห้องน้ำ และบริเวณที่เป็นจุดอับของอาคารโดยเด็ดขาด
- กรณีติดอยู่ในห้อง ให้ใช้ผ้าชุบน้ำอุดตามช่องเพื่อป้องกันควันไฟลอยเข้ามา



- ให้ใช้ผ้าชุบน้ำปิดจมูกและปากป้องกันการสูดดมควันไฟ พร้อมหมอบคลานต่ำไปตามเส้นทางหนีไฟ
- ห้ามกลับเข้าไปในอาคารที่เกิดเพลิงไหม้

หลังเกิดภัย

- ตรวจสอบสมาชิกในครอบครัวว่าออกจากพื้นที่เพลิงไหม้ครบทุกคนหรือไม่
- สำนวนตัวเองว่าได้รับบาดเจ็บหรือไม่อย่างไร
- หากได้รับบาดเจ็บแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ เพื่อทำการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ต่อไป

วิชา วาดภัย

วาดภัย

หมายถึง เป็นภัยธรรมชาติซึ่งเกิดจากพายุลมแรง จนทำให้เกิดความเสียหายแก่อาคารบ้านเรือน ต้นไม้ และบ้านเรือน สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ

สาเหตุการเกิดวาดภัย

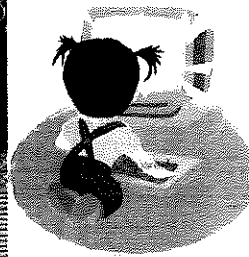
สำหรับประเทศไทยเกิดจากปรากฏการณ์ธรรมชาติ ได้แก่ ๑) พายุหมุนเขตร้อน ได้แก่ ดีเปรสชัน พายุโซนร้อน พายุไต้ฝุ่น ๒) พายุฤดูร้อน

การปฏิบัติ

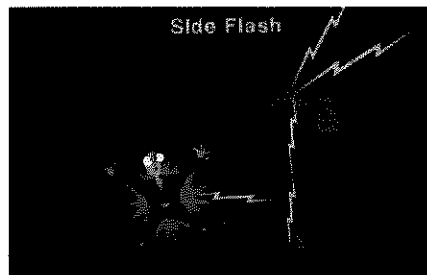
ก่อนเกิดภัย

- ติดตามข่าวและประกาศ คำเตือนจากกรมอุตุนิยมวิทยา
- เตรียมเครื่องอุปโภคบริโภค เช่น อาหารสำเร็จรูป
- เตรียมอุปกรณ์สื่อสาร และสิ่งจำเป็น เช่น ไฟฉาย ขารจแบตเตอรี่มือถือให้เต็มและเตรียมเบอร์โทรศัพท์ฉุกเฉินเอาไว้ เพื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน หรือมีคนได้รับอันตรายจากฟ้าผ่า
- ซ่อมแซมอาคารให้แข็งแรง ตัดกิ่งไม้ และต้นไม้ยืนตาย
- ตรวจสอบพาหนะเพื่อความพร้อมใช้งาน
- สิ่งของควรเก็บไว้ในที่ต่ำ เพราะอาจจะตกลงเสียหาย

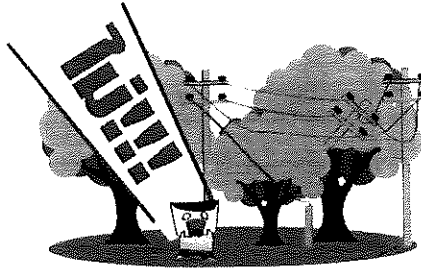
ขณะเกิดภัย



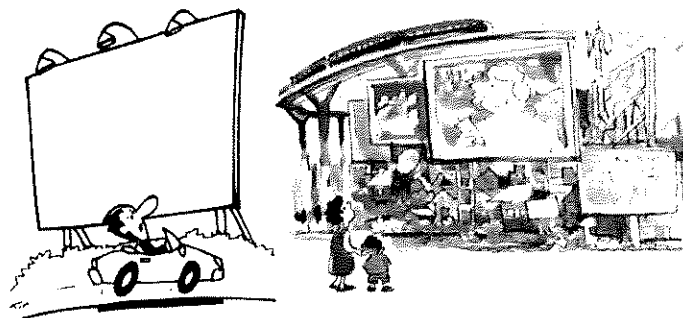
- ไม่ใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าทุกชนิดขณะมีฟ้าคะนอง เช่น ห้ามใช้มือถือ ห้ามใช้คอมพิวเตอร์ ห้ามดูทีวี เพราะเมื่อเกิดฟ้าผ่าลงบริเวณใกล้ ๆ อาจจะทำให้เกิดความแปรปรวนของกระแสไฟฟ้ามาตามสายไฟในบ้านได้ หรือเรียกว่า “ไฟกระชาก” และอาจไหลเข้ามาในตัวเครื่องทีวีทำให้ทีวีเสียได้
- ไม่ใส่เครื่องประดับโลหะ และอยู่กลางแจ้ง ขณะมีฝนฟ้าคะนอง
- เตรียมพร้อมอพยพเมื่อได้รับแจ้งให้อพยพ
- หลบพายุลมแรงในอาคารหรือบ้านเรือนที่มั่นคงแข็งแรง



- ไม่หลบพายุลมแรงได้ต้นไม้ใหญ่



- ห้ามเข้าใกล้บริเวณที่มีสายไฟฟ้าขาดหรือเสาไฟฟ้าล้ม



- ไม่เข้าใกล้ป้ายโฆษณา เสาไฟฟ้าหรือสิ่งปลูกสร้างที่ไม่มั่นคงแข็งแรง
- ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ปกครอง เพื่อความปลอดภัย

หลังเกิดภัย

- ต้นไม้ใกล้จะล้มให้รีบแจ้งผู้ปกครองเพื่อโค่นลง มิฉะนั้นจะหักโค่นภายหลัง
- ถ้ามีเสาไฟฟ้าล้ม สายไฟฟ้าดอย่าเข้าใกล้หรือแตะต้องเป็นอันขาด



- เมื่อไฟฟ้าช็อตต้อง แนะนำให้ผู้ปกครองแจ้งให้เจ้าหน้าที่หรือช่างไฟฟ้าจัดการด่วน อย่าแตะโลหะที่เป็นสื่อไฟฟ้า
- เมื่อปรากฏว่าท่อประปาแตกที่ใดให้รีบแจ้งผู้ปกครองทราบ เพื่อแจ้งเจ้าหน้าที่มาแก้ไขโดยด่วน

วิชา สารเคมีและวัตถุอันตราย

สารเคมีและวัตถุอันตราย

หมายถึง สารพิษหรือสารที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ สัตว์ พืช ทำให้ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม เช่น ยาฆ่าแมลง น้ำยาทำความสะอาดต่าง ๆ สารเคมีอาจแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

- ประเภทแรก สารเคมีที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ สัตว์ และพืช
- ประเภทที่สอง สารเคมีในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นสารเคมีที่เป็นประโยชน์ไม่เป็นโทษต่อร่างกาย แต่ถ้าได้รับสารเหล่านี้ในปริมาณมากเกินไปหรือใช้ผิดวิธี อาจทำให้ร่างกายได้รับบาดเจ็บได้ เช่น สบู่ ยาสีฟัน น้ำยาสระผม ผงซักฟอก เป็นต้น

สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมีและวัตถุอันตราย

เป็นภัยที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจากการใช้ จัดเก็บ และกำจัดสารเคมีไม่ถูกวิธี นอกจากจะได้รับอันตรายจากการสูดดมและสัมผัสสารเคมีแล้ว ยังเกิดระเบิดและเกิดไฟไหม้ได้

การปฏิบัติ

ก่อนเกิดเหตุ



- ไม่สัมผัสสารเคมีที่มีตราสัญลักษณ์กะโหลกไขว้ไว้ที่ข้างภาชนะ
- อ่านฉลากทุกครั้งก่อนใช้งานพร้อมปฏิบัติตามคำแนะนำและวิธีการใช้งาน
- เรียนรู้วิธีการปฏิบัติอย่างถูกต้องกรณีเกิดอุบัติเหตุสารเคมี



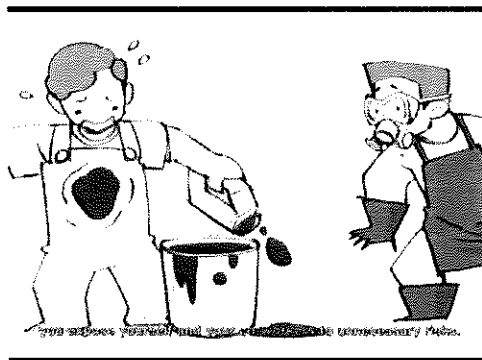
- ใส่ถุงมือ และหน้ากาก ทุกครั้งเมื่อจำเป็นต้องสัมผัสสารเคมี

- จัดจำหน่ายเลขโทรศัพท์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไว้ติดต่อแจ้งเหตุ
ขณะเกิดเหตุ

- รีบออกจากที่เกิดเหตุโดยห้ามอยู่ใต้ทิศทางลมเด็ดขาด



- ใช้ผ้าปิดจมูกและปาก ลดการสูดดมสารพิษเข้าสู่ร่างกาย
- ออกจากจุดเกิดเหตุ เหนือลมในระยะไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ เมตร



- ห้ามสัมผัสหรือใกล้สารเคมีที่รั่วไหล
- ล้างมือทุกครั้งหากสัมผัสสารเคมี
- แนะนำผู้ปกครองให้โทรศัพท์แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ , สำนักงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัด , กรมควบคุมมลพิษ สายด่วนนิรภัย ๑๖๕๐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เช่น สี กลิ่น สัญลักษณ์แสดงอันตรายของสารเคมี

หลังเกิดเหตุ

- ตรวจสอบตัวเองว่าได้รับบาดเจ็บหรือไม่ เพื่อจะเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลต่อไป



- ห้ามเข้าไปในพื้นที่เกิดเหตุ เพราะอาจยังมีสารพิษตกค้างอยู่
 - เข้ารับการตรวจร่างกายอย่างละเอียดอีกครั้งในโรงพยาบาลในกรณีที่เป็นสารเคมีที่เป็นอันตราย
- สูงต่อระบบทางเดินหายใจ

ข้อเสนอแนะ

อาจเพิ่มสัญลักษณ์เกี่ยวกับสารกัดกร่อน ซึ่งเป็นสารเคมีประเภทกรด หรือ ด่าง มักมีฤทธิ์ทำให้เกิดการระคายเคือง และกัดกร่อนต่อเนื้อเยื่อ โดยมีฉลาก



วิชา อุบัติเหตุทางถนน

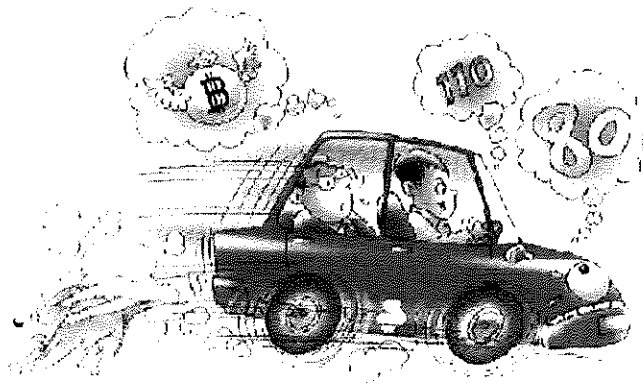
อุบัติเหตุทางถนน

หมายถึง อุบัติเหตุการจราจรทางถนน ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยเฉพาะกรณีรถโดยสารสาธารณะ เมื่อเกิดอุบัติเหตุมักจะมีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก

สาเหตุ

ผู้ขับขี่ พฤติกรรมการขับขี่ที่ประมาทไม่เหมาะสม

- ไม่เคารพกฎจราจร ไม่ตระหนักถึงความปลอดภัย ขาดจิตสำนึกในความปลอดภัยต่อตนเองและสังคม



- การขับเร็วเกินกฎหมายกำหนด ไม่สามารถควบคุมรถได้เมื่อเกิดเหตุการณ์เฉพาะหน้า ขับรถตัดหน้าในระยะกระชั้นชิด หรือแซงในที่คับขัน

- ขับรถติดต่อกันเป็นระยะเวลานานเป็นผลทำให้ร่างกายอ่อนเพลียหรือหลับใน และขับรถไม่ชำนาญเส้นทาง

ยานพาหนะ

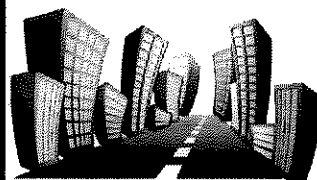
- สภาพของรถยนต์ รถจักรยานยนต์ และรถโดยสารที่มีอายุการใช้งานสูง

- ตัวรถเปลี่ยนแปลงจากตัวรถแบบเดิม ซึ่งอาจมีผลโดยตรงต่อการควบคุมรถ การบังคับเลี้ยวจนเกิดเหตุการณ์

หลุดโค้ง หักยัด ล้อลื่นไถล

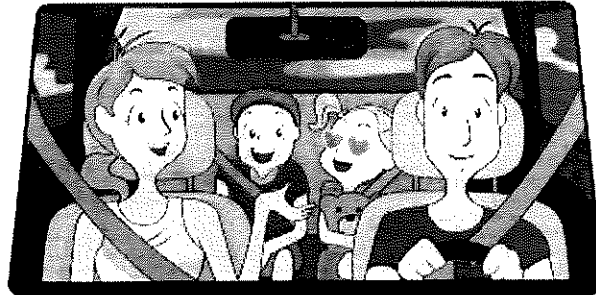
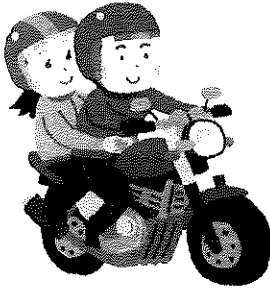
- ไม่ติดตั้งเข็มขัดนิรภัย ระบบเบรกไม่ทำงาน หรือยางชำรุด

ถนนและสิ่งแวดล้อม ลักษณะของถนนที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ



- ถนนเป็นทางโค้งซึ่งไม่มีป้ายแจ้งเตือน เป็นทางโค้งลงเนินที่มีความชันสูงและมีระยะทางยาว เป็นทางแยกที่ไม่เหมาะสมและทางแยกไม่มีสัญญาณไฟจราจร เป็นไหล่ถนน ใช้งานไม่ได้ จุดกลับรถไม่เหมาะสม พื้นผิวถนนเสื่อมเป็นหลุมเป็นบ่อ ถนนแคบไม่เพียงพอสำหรับปริมาณรถ

- ฝนตก ถนนลื่น ทำให้ไม่สามารถควบคุมรถได้ผู้ขับขี่ต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ

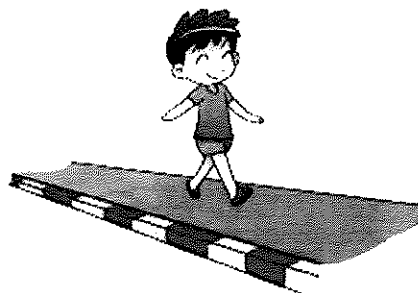


- ไม่มีอุปกรณ์ด้านความปลอดภัย เช่น หมวกนิรภัย และเข็มขัดนิรภัย ซึ่งผู้ใช้รถจักรยานยนต์ควรสวมหมวกนิรภัย ผู้ขับขี่รถยนต์ควรคาดเข็มขัดนิรภัย

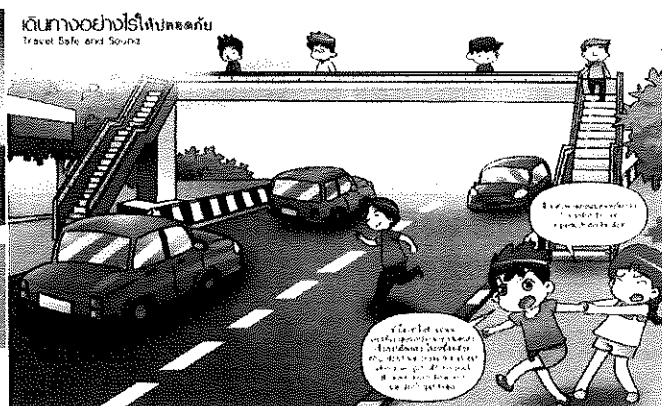
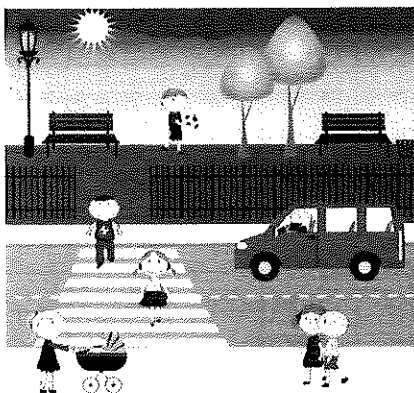
การปฏิบัติ

ก่อนเกิด

เดินเท้าให้ปลอดภัย
Walk Safely



- ควรเดินบนทางเท้าชิดด้านในถนน เพื่อป้องกันการถูกรถเฉี่ยวชน

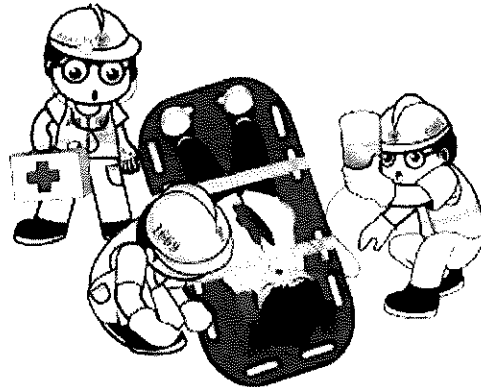


- ข้ามถนนตรงทางม้าลาย สะพานลอย บริเวณที่มีสัญญาณไฟจราจรสำหรับคนข้าม หรือมีเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยอำนวยความสะดวก โดยมองซ้ายขวา เมื่อเห็นว่าปลอดภัยและรถวิ่งอยู่ในระยะใกล้จึงค่อยข้ามถนน

- แนะนำผู้ปกครองตรวจสอบสภาพยานพาหนะ หมวกนิรภัย ให้พร้อมใช้งาน

ขณะเกิด

- ตั้งสติแล้วพยายามออกจากที่เกิดเหตุไปอยู่ในที่ปลอดภัย
- พยายามมองหาผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ที่พอจะช่วยเหลือเราได้
- หากมีเด็กเล็ก ให้พาเด็กเล็กไปอยู่ ณ จุดที่ปลอดภัยก่อน
- สำรวจอาการบาดเจ็บของตัวเอง



- ขอความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง หรือโทรศัพท์เพื่อขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมทางหลวง เบอร์โทรสายด่วน ๑๕๘๖ และสถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน กรณีมีผู้ได้รับบาดเจ็บ เบอร์โทรสายด่วน ๑๖๖๙

